

தமிழ்மொழியில் லகர மெய்யீற்றுப் புணர்ச்சி

- அன்றும் இன்றும் ¹ -

— சுபநிவி ரமேஷ்

1. 0 சந்தி

உடைமொழிகள் லகரத்தில் உருபங்கள் அகலது சொற்கள் ஒன்றுடன் ஒன்று இணைந்து வரும்போது தம் வடிவத்தில் மாற்றம் பெறாது உண்டு. இதனை எழுத்திலும், பேச்சிலும் காண்கிறோம். உருபள் அகலது சொல் வடிவத்தில் ஏற்படும் இம்மாற்றத்திற்கு அதனை ஒட்டியவரும் பிறவுட்கள்களே காரணமாகின்றன. இம்மொழி நிகழ்வைக் (Language Phenomenon) குறிப்பதற்கு உலகப் புகழ்பெற்ற ஊடமொழி இலக்கண அறிஞரான பாணினி 'சமந்திதா' (Samhita) என்னுந் சொற்களைக் கையாண்டுள்ளார். (அஷ்டாச்திபவாசி. 1.4:109).

இம்மொழி நிகழ்வைத் தற்காலத்து வேலைநாட்டு மொழியியல் அறிஞர்களும் ஆங்கிலத்திற் 'சந்தி' (Sandhi) என்ற குறிப்பிடுகின்றனர்.² சந்தியை அகச்சந்தி (Internal Sandhi) புறச்சந்தி (External Sandhi) என வகைப்படுத்துகின்றனர். இவை பல உட்பிரிவுகளைமுடையன (Hockett 1959: 277).

1. 1 தமிழில் சந்தி

தமிழ் இலக்கணநூல் ஆசிரியர்களுள் ஒரு பெண் மட்டும் 'சந்தி' என்னுந் சொற்களைக் கையாண்டுள்ளார். இப்பவள்பாடு ஊடமொழியின் தாக்கமாகும். வீரசேனிய ஆசிரியர் தம் எழுத்தறிகாரத்தையும் ஒரு ஒரு உட்பிரிவுக்கு 'சந்திப்பாடல்' எனப் பெயர் கொடுத்துள்ளார். இப்படவத்துள் வரும் இரு நூற்பாக்களில் (விர: 18: 18) 'சந்தி' என்னுந் சொல் கையாடப்பட்டுள்ளது. நேமிநாத ஆசிரியர் தம் எழுத்தறிகாரத்தில் 'சந்தி' என்னுந் சொற்களை ஒன்று நூற்பாக்களில் (நேமி: 12: 15: 24) கையாண்டுள்ளார்.

காலப்பழமை வாய்ந்த தொக்காய்வியத்தில் 'சந்தி' என்னுந் சொல் இல்லை. சந்தி என்னும் மொழிநிகழ்வு பற்றிய கருத்துக்களைத் தொக்காய்வியத்து எழுத்தறிகாரத்தன் வரும் ஒன்பது இயல்களுள் ஆறு இயல்களில் - அதாவது புணரியல், தொகையரபு, உருபியல், உயிரவயல்வியல், புன்வியல்வியல், குற்றியலவயல்புணரியல் என்பவற்றுள் - காண்கிறோம். பிற்காலத்தில்

சுபநிவி ரமேஷ் — வீரவேலாயாள் மொழியியல் - ஆங்கிலத்துரை யாழ்ப்பகலைக்கழகம்; இவர் "இலக்கியத் தழிதும் யாழ்ப்பாணப் பேச்சுத் தழிதும்" என்ற விடயம்பற்றி ஒற்பொழுது ஆய்வுசெய்து வருகின்றார்.

தொழில் புதுப்பெற்ற நன்னூலில் சத்தி என்பதும் பொருளில் 'புனர்வு' என்பதற்கு சொல்வதுமே. புனர்வு பற்றி புள்ளு இயக்கம் - உயிர்த்துப் புணரீயல், மேம்பீற்றுப் புணரீயல், உருபு புணரீயல் - அவைத்துள்ளை, நன்னூல் புனர்வு என்பதை.

“மேம்பீறி மூதலீறாவீடு பதங்களுத்
தன்னொடும் பித்தொடு மகவழி வேற்றுமைப்
பொருளிற் பொருத்துறி நிறைவகுமொழிகள்
இயம்பொடு விசாரத்திவைவறு புனர்ப்பே”

(நன்: சூத்: 101)

என வரையறுத்து விளக்குகின்றது. தொக்காப்பியம் நன்னூல் மூதலீய இயக்கம் நூல்கள் சத்தி என்பதனைப் புனர் - என்றும் அடியாகப் பிறந்த சொற்களைக் கொண்டு குறிப்பிடுகின்றன. புனர்வு, புனர்ச்சி, புணரீயல் போன்ற வழக்குகளைக் காண்க.

தொக்காப்பிய எழுத்தடுகாரத்தும் புனர்ச்சி பற்றிக்கூறும் ஒரு இயக்கஞ் சூதலீய அமைத்த இயலிற்றுப் புணரீயல் என்றும்பெயர் உள்ளது இது இயலிற்றுக் 'குற்றியறுகார்புணரீயல்' என்றும் பெயரிடப்பட்டிருக்கிறது. எணைய நான்கு இயக்கமும் புணரீயல் பற்றியவை என்றதும், அவை 'புணரீயல்' என்ற தொடரிடத்தில் பிறமொழிகள் கொண்டவை, இரண்டாம் 'மயக்கியல்', என்ற தொடர் அமைப்புகளும்: உயிர் மயக்கியல்; புள்ளி மயக்கியல், மயக்கம், புனர்ச்சி இரண்டையும் வேறுபடுத்துக் வேறு சொற் புணர்ச்சியைப் புனர்ச்சி எனவும், எழுத்துப் புணர்ச்சி மயக்கம் எனவும் தொக்காப்பியர் குறிப்பிடுகிறார். இயக்கமையில் ஒரு ஆதிகாரத்திற்கு மட்டும் புணரீயல் எனச்சிறப்புகிற்று, மற்றபேயர் ஆதிகாரத்தை (குற்றியறுகார) வகைகூறிய புணரீயல் என்பதனைக்குக் காரணம் விளக்கலிம்மை. குற்றியறுகாரப் புணரீயலின் உகர உயிர் தின்று பொருணொக்கத்தால் புணர்ச்சியெனச் சூதலீய விளக்குவதால் இப்பெயர் பெற்றிருக்கலாம் எனக் கருத வாய்ப்பு உடையது. அன்றியும் புணர்ச்சி, மயக்கம் என்பன ஒரு பொருட் விளக்கம் ஆகியும் சிறிது வேறுபாடு உள்ளு என்று உணர்த்திக் கருதி ஆசிரியர் 'மயக்கியல்' என்றும் "புணரீயல்" என்றும் வேறு சொற்களைக் கையாண்டுள்ளார் போதும். புணர்ச்சி வகைகள் அனைத்தையும் உள்ளடக்கும் புணரீயல் என்றும் ஒரு பொதுச்சொல்லை (Cover Term) நன்னூலார் பயன்படுத்தியது மோசத் தொக்காப்பியர் ஒரு பொதுச் சொல்லைப் பயன்படுத்தாது விட்டமை கருத்திற் கொள்ளத்தகும். பிற்காலத்திற் ஒரு பொதுச் சொல்லின் இன்றியமையாத தேவையை நன்னூலார் உணர்த்தார் போதும்.

2.0 பன்மைய இயக்கம் நூல்களிற் புணர்ச்சி

தமிழிலக்கண நூல்கள் புணர்ச்சிக்கு முக்கியத்துவம் அளித்துள்ளமை அந்நூல்களில் எழுத்தியக்கணத்திற் பெரும்பகுதி புணரீயலுக்கு ஒதுக்கப் பட்டுள்ளமையிற் இருந்து தெளிவாகிறது. இதனை முக்கியமாகத் தொக்காப்பியம், விடயோழியம், தேவிநாதம், நன்னூல், இயக்கமலிணக்கம் மூதலீய இயக்கம் நூல்களிற் காணலாம். எழுத்து, சொல், பொருள் என்பனவற்றில் ஒவ்வொன்றிற்கும் ஒன்பது இயக்கம் வகுத்த தொக்காப்பியர் எழுத்திசைகாரத்திற் ஆறு இயக்கமளிற் புணரீயலை உறுதொர், புணரீயலில் 10

நூற்பாவும, தொகையரவில் 38 நூற்பாவும, உருபியலில் 29 நூற்பாவும, உயிரியல்களியலில் 93 நூற்பாவும, புள்ளியல்களியலில் 106 நூற்பாவும குறியியல்களும் புணரீயலில் 75 நூற்பாவும உள.

விரசோதரிய எழுத்ததிகாரத்தில் அமைந்துள்ள ஒரே ஒரு உட்பிரிவில் வரும் 38 நூற்பாக்களுள் பெரும்பாலும் புணர்ச்சி இலக்கணமே உறையட்டுள்ளது. இதனாலேயே இந்த உட்பிரிவு 'சுத்திப்படயம்' எனப் பெயர் பெற்றுள்ளது. 4 தேவிநாதம் எழுத்திலக்கணத்தையும், சொல்லியல்களத்தையும் உறும் நூலாகும். இதில் எழுத்ததிகாரம் இயல் பெயர்ந்த உட்பிரிவுகளின்தி ஒன்றாகவே இருக்கின்றது. தேவிநாத எழுத்ததிகாரத்தில் வரும் 21 நூற்பாக்களுள் 15 புணர்ச்சிபற்றியவை. எழுத்ததிகாரம், சொல் மலிகாரம் ஆகிய இரண்டுக்கும் தமையத்து இயக்கள் எழுத்த தன்னுடையர் எழுத்ததிகாரத்தில் உயிர்த்துப்புணரீயல், பெயர்வீற்றுப்புணரீயல், உருபு புணரீயல் என்ற மூன்று இயக்கலில் முறையே 51, 34, 15 நூற்பாக்களில் புணரீயல் பற்றிக் கூறுகிறார். இலக்கணவிளக்கம் எழுத்ததிகாரம், சொல்லதிகாரம், பெருகதிகாரம் என மூன்று அதிகாரங்களைக் கொண்டது. ஒவ்வொரு அதிகாரமும் தனயத்து இயக்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. எழுத்ததிகாரத்தில் மூன்று இயக்கள் புணர்ச்சிபற்றியவை: உயிர்த்துப்புணரீயல், பெயர்வீற்றுப்புணரீயல் உருபுபுணரீயல் என்றும் மூன்றினும் முறையே 66, 39, 11 நூற்பாக்கள் உள.

2.1 எழுத்தும் புணர்ச்சியின் முக்கியத்துவம்

இலக்கணகாரர் தமது நூல்களில் புணர்ச்சிக்கு முக்கியத்துவம் அளித்தமைக்குக் காரணம் யாது என்ற கேள்வி எழுவது இயல்பு. புணர்ச்சி மொழியில் காணப்படுவதால் அதனைப்பற்றிக்கணிச்சுமுடியுமாறு என்பது விடைபடாது. என்ன மொழியின்தும் புணர்ச்சி உண்டா என்று சொல்ல முடியாது. மொழியில் புணர்ச்சி இக்கவ என்றால் கவலை இக்கவ. இருத்தால் அது பற்றிக் சொல்லத்தால் வேண்டும். புணர்ச்சி உச்சரிப்புப் பழக்கத்தின் ஓர் அபிச்சத்தைப் பிரதிபலிப்பது. காணப் போக்கில் மொழி மாறுகிறது: உச்சரிப்புமுறை மாறுகிறது என்று சொல்லும் போது புணர்ச்சி முறை மாறுவதில்லை என்று சொல்லமுடியாது. 'அக்குப் போனார்' என உச்சரித்து அல்வாரே எழுதிய காவல் ஒன்று இருத்தது. இன்று அல்வாரை உச்சரிப்பார் இக்கவ. 'அக்கு போனார்' என்றே உச்சரிக்கிறார்கள். உச்சரிப்பிற்கு ஏற்ப அல்வாரே எழுதுகிறார்கள். ஒரு சிலர் மட்டும் இன்றைய உச்சரிப்பைக் கருத்திற்கொண்டாது பழைய முறையையடி 'அக்குப் போனார்' என்று எழுதுகிறார்கள். இரண்டு முறைகளையும் கருத்திற்கொண்டு புதிய புணர்ச்சி விதியொன்றை அமைக்க வேண்டிய நிலை தோன்றியுள்ளது. அத்தந்த (அத்த+அத்த), தாயாய்க்கறும் (நாறு+யக்கறும்), பத்தினியாசியார் (பத்தினிசை+ஆசிரியர்), அமெரிக்கர் (அமெரிக்கா+அர்) போன்ற புணர்ச்சிக்கு புதிய விதியை எண்ணவேண்டும். ஒரு காலகட்டத்தில் ஒருமொழியில் தியவும் புணர்ச்சி அனைத்தும் செயற்படட்டும் ஒரே தன்மையை என்று சொல்ல முடியாது. விவயத்தைச் சந்தி பிரித்து எழுதலாம்: பேசலாம், சேர்த்தும் எழுதலாம்: பேசலாம், இரண்டும் பொதுகாச ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகன. இத்தகைய புணர்ச்சி பற்றி இலக்கண நூல்களும் கூறுகின்றன. "தனிக் குற்றெழுத்தைச் சார்த்த வ"

எத்தன் வகையில் வரின் எழுப்பாய்த் தொடரிலும், உண்மைத் தொகை யிலும் ஒருகால் இயல்பாகவும், ஒருகாற்றிரியவும் பெறும்" எனப் பேசும் பழுவதைக் காண்க. பவ+பவ=பற்பவ, பவ்யவ பவயவ என அமைப்பாய் (தொகை: எழு: 16, 216). இங்கு யிரியாதானே, போப்பதானே பொருளிலே எந்தவிதமான சூழப்பதும் தோன்றவில்லை. ஆயின் சில இடத்துப் புணர்ச்சியைப் போற்றாது விட்டால் பொருள் வேறுபாடு ஏற்படும். எடுத்துக்காட்டாகத் தமிழிலே மறைப்பொருள், மறைப்பொருள்; தந்த பவகை, தந்தப்பவகை; வானறழும், வானறும்பழம்; மாகப்பல், மாக்கப்பல் போன்றவற்றிக் களும் பொருள் வேறுபாட்டைக் கருதுக.

தெளிவான கருத்துப் பரிமாற்றத்தின் பொருட்டு இன்றியமையாத புணர்ச்சிவிதிகள் பெரும்பாலும் கையாளப்படாது விடப்படுவதில்லை. ஆயின் கையாளப்படாதபோதுதான் மயக்கம் மிகப்பெரிது என்று வலியுறுத்திச் சொல்லவும் முடியவில்லை. ஏனென்றால் மொழிநிகழ்விற்றுச் சந்தர்ப்பம் (context) என ஒன்று உண்டு; இதன்மூலம் இன்றியமையாத புணர்ச்சி முறைகளைக் கவனிடுவதால் ஏற்படக்கூடிய பொருள் மயக்கம் நீங்கலாம். எனவே புணர்ச்சி நூற்றுக்கு நூறு விதம் இன்றியமையாதது என வாதாடுவது ஏற்கக்கூடியதன்று. இன்று ஆறில்கள் 'தமிழ்நாடு அரசாங்கம்' என எழுதுவதைக் கருத்திற் கொள்க.

தமிழிலே எழுத்துமொழி, பேச்சுமொழி ஆகிய இருவகைகளும் புணர்ச்சிமுறைகளைப் போற்றித்திகக் காண்கிறோம். ஒரே புணர்ச்சி முறைதான் இரண்டிலும் உண்டு என்று எண்ணுவது தவறாகும். எழுத்து மொழிக்கும், பேச்சு மொழிக்கும் பொதுவான புணர்ச்சி சில உண்டு. எழுத்து மொழியில் மட்டும் எனும் சிறப்பான புணர்ச்சி முறை சில உண்டு. இதுபோன்ற பேச்சு மொழியில் சிறப்பாக வரும் புணர்ச்சிமுறை சில உண்டு. இருவகைகளிலும் உள்ள வேறுபட்ட புணர்ச்சி முறைகளின் சில காரணப்பாக்கில் ஒன்றை ஒன்று தாக்குவது உண்டு. தமிழ் மொழியில் பேச்சு மொழியில் உள்ள முறை, எழுத்தில் உள்ளமுறைகளைத் தாக்குவதை அவதானிக்கமுடிவிறது. இதனை விவரமாகச் சித்தித்தம் தற்காலத்து உரை தடைவிக் உள்ள புணர்ச்சி நினைவை விளக்கிக் கொள்வதற்குப் பெரிதும் உதவும். இங்கு எழுதாயத்தின் இருவகை மொழிகள் மூன்றும் கருத்துப் பரிமாற்றம் தடைவின்றி தடைபெற்று வருவதது என்பதை நினைவிற் கொள்ள வேண்டும்.

ஒவியவியல் நிலையிலான செய்திகள் சத்திவிதி செயற்பாட்டிற்குப் போதுமானவைபோலப் பொதுவாக நம்பப்படுகிறது. ஆயின் தமிழ் மொழியில் ஒவியவியல் நிலையிலான செய்திகள் மட்டும் சத்திவிதி செயற்பாட்டிற்குப் போதா என்பதற்கு கோதண்டராமன் (1972:65 - 66), நடு வன்ற சொல்லைக் கருதுக. பெயர் எனின் ஒரு முறைமீதும், வினைவொலியின் வேறு முறைமீதும் சத்திவிதிகள் செயற்படுகின்றன. தொடரியல் அமைப்பின் சத்திவிதி செயற்பாட்டின் மூக்கியப்பங்கு வலிக்கிறது. 'மாடு' என்ற சொல்லைக் கருதுக. இணைத்தொடரின் கருப்போது எங்கிற மாற்றமுமீன்றி 'மாடுகன்று' எனவருகிறது. பெயருக்கு அடைபாசை வரும் போது 'மாட்டு' என மாறுகிறது. சத்திவிதிகளின் செயற்பாட்டிற்குப் பொருள்வையியல் செய்திலும் தேவை என்பதைப் பழம் சிலன் (1983) காட்டியுள்ளார். எனவே சத்தி

விதிகள் செயற்பாடு ஒவியலீயனை மட்டுமன்றி மொழியின் எண்ணினைகளையும் தரவிதித்தென்றது என்பதனை உணர்தல் வேண்டும். இதனால் புணர்ச்சியின் முக்கியத்துவம் தெளிவாகத் தன்மறு.

3.0 ஊர மெய்பீதும் புணர்ச்சி — ஆய்வின் நோக்கம்

முற்காலத்தில் எழுத்துத்தமிழ், மொழியைப் பயன்படுத்தியோர் எண்ணிக்கை குறைவாகவே இருந்தது. தங்கு "சுற்றறித்த அறிவு" மட்டுமே எழுத்தைக் கையாண்டனர். எனையோர் கையாளவில்லை. கையாள்வதற்குத் தேவையும், வாய்ப்பும் இருக்கவில்லை எனலாம். ஆயின் இன்று எழுத்துத் தமிழ்மொழியைப் பயன்படுத்துவோர் தொகை மிக அதிகித்துள்ளது. பல தரப்பட்டோர் பல்வேறு குறைகளில், பல்வேறு தேவைக்காக எழுத்துத் தமிழ்மொழியைக் கையாள்பவர்கள். ஒவ்வொரு நிலையிலும் இவர்கள் கையாளுத் தமிழ்மொழி வேறுபடுகிறது. எனவே இன்று தமிழ்மொழியில் பல வகைகள் (Varieties) உள்.

பண்டைய இலக்கண நூல்கள் கூறும் ஊர மெய்பீதும் புணர்ச்சி முறை யாது? புணர்ச்சி பற்றிய பழைய சமுதாய (அறிவு?) நோக்கு யாது? இன்று மொழியை எழுதப்பயன்படுத்துவோர் பண்டைய இலக்கண நூல்களில் கூறப்படும் புணர்ச்சி வினக்கங்களை (வினகளை) எத்தனாவிற்குக் கையாள்பவர்கள்? கையாள்வதில் வேறுபாடு உண்டா? உண்டெனின் அது யாது? கையாள்பவர் என் கையாள்பவர்களை? கையாளாதவர் என் கையாள்வில்லை? கையாளாது விடின் ஏற்படும் விளைவு யாது? மொழியியலாளர் வினக்கத்திற்கு தன்மையா? வேறையா? கையாள்வதும், கையாளாது விடுவதும் இன்று சமுதாயத்தில் எவ்வாறு வரவேற்கப்படுகின்றன? இத்தகைய சமுதாய நோக்கின் அர்த்தம் யாது? தமிழ்மொழி சுற்றம், சுற்றித்தமிழ் புணர்ச்சி பெறும் இடம் யாது? தரும் தொகையை யாது? ஏன் இத்தக்த தொகையை என்ன செய்யலாம்? புணர்ச்சி முறை கையாள்ப்பட்டு வரும் போக்கிலே நாளடைவில் எவ்வாறு அமைக்கும்? இவையென்ற பல கேள்விகள் இன்றைய மொழி ஆட்சியைக் கூர்ந்து நோக்குபவர்கள் மனதில் எழும் விடப்படும். இவற்றை வரலாற்று நோக்கிலும், வினக்கமுறை நோக்கிலும், தற்கால மொழியியற் கொள்கைகள் அடிப்படையிலும் ஆராய்தல் பயன்படும்.

இத்தக் கண்ணோட்டத்தில் பல்வகைப்பட்ட புணர்ச்சி வகைகளுள் ஊரமெய்பீதும் புணர்ச்சி மட்டும் இங்கு விரிவான ஆய்விற்குக் கொள்ளப் படுகிறது. இன்று மொழியைப் பயன்படுத்துவோர் ஆட்சியில் இப்புணர்ச்சி முறை கையாள்ப்படுவதில் வேறுபடக்காண்பிறோம். வெர் இலக்கண நூல்களில் உள்ள இப்புணர்ச்சி விதிகளைத் கடைப்பிடித்து எழுதிவுள்ளதைக் காண்பிறோம். அப்பாறு எழுதவதே முறை. சிறப்பு என்பது அவர்கள் எண்ணம், உதாரணமாக கனாயி விபுலாணத்தர், பேராசிரியர் வீத்திலாணத்தர் போன்ற அறிஞர் வெர் புணர்ச்சி விதிகளைத் தவறாது கடைப்பிடித்து எழுதிவுள்ளனர். இப்புணர்ச்சியை அறிஞர் வெர் முற்றிலும் கையிட்டமைமையும் காண்பிறோம். உதாரணமாக பேராசிரியர் மு. வரதராசன், டாக்டர் முத்துச்சண்முகன், வி. வர். ஜகதநாதன் போன்றோரைக் குறிப்பிடலாம். இவர்கள் இலக்கணநூல்கள் கூறும் புணர்ச்சி முறைகளை அறிந்திருக்கும் அளவு இன்றைய உரைநடைமில் தேவைவற்றவை என தம்பியவர்

கன், எளிதையாக்கத்தகை விரும்பினார்கள் போலும். இன்று இவர்களைப் பின்பற்றுபவர்கள் பலர் உள்ளனர். இன்னுள் சிலர் புணர்ச்சி விதிகள் அனைத்துடனும் நன்றி அறிந்திருந்தும், இப்புணர்ச்சி பற்றி ஒருவழி நினைந்து சில போது புணர்ச்சி விதிகளைக் கையாண்டும், சிலபோது கையாளாமலும் எழுதியுள்ளதைக் காண்போம். இவ்வகையினரும் சிறந்த அறிஞரும் உள்ளனர். உதாரணமாக தெ. பொ. மீனாட்சித்தரணர், பண்டிதமணி கணபதியிள்ளை, பேராசிரியர் கணசபதி போன்றோரைக் கருணாம். இவர்கள் நினைவு மன்வி மாணவர் பலரிடமும் காரணப்படுகிறது. மன்வி மாணவர்களின் திணைக்குக் காரணம் இவர்களுக்கிடும் புணர்ச்சி முறைகளை அறிவாமை, தெளிவின்றமை ஆகலாம்.

3. 1 இவர்களை நூல்கள் வரும் வகை மெய்பிற்றுப்புணர்ச்சி

நாம் இங்கு தொல்காப்பியம், வீரபாழியம், தேவிராதம், நன்னூல், இவர்களை விளக்கம் ஆகிய நூல்களில் வரும் வகை மெய்பிற்றுப் புணர்ச்சி பற்றிய நூற்பாக்களையும், நூற்பாக்களின் உரையையும் மட்டும் கருத்திற் கொள்வோம்.

முதற்கண் தொல்காப்பியம் வகை மெய்பிற்றுப் புணர்ச்சி பற்றிக் கூறியவற்றையும், உரைகாரரின் ஏடுத்திக்கொட்டுகளையும் காண்போம். குறிப்பாக இங்கு நச்சினார்க்கினியருரைவே கவனத்திற்கு வருக்கப்பட்டுள்ளது.

உ-ம்: 'வெவென வருகும் புன்விழைநீர்
தருவென வரித்தனனாகும்மே.'

(எழுத் : 156)

உ-ம்: கண்ணறு

(எழுத் : 166)

கற்றிது

(எழுத் : 169)

கற்றிது

(எழுத் : 170)

'தொடரவிதுதி தம்முற்றாம் வரின்
வகரம் தகர வெற்றநாதது முரித்தே'

(எழுத் : 215)

உ-ம்: பற்பல ; பற்பல

'வகவெழுத்திப்பற்கை முதழத் தோன்றும்'

(எழுத் : 216)

உ-ம்: பலப்பல ; பலபல

வெப்பல ; வெப்பல.

'வகார விழிதி வகாரவியற்றே'

(எழுத் : 367)

உ-ம்: மருக்கிற் காலவொடு (சொல் : 350)

வயங்காத கொக்கிள் (தெடுதல் : 15)

'மெய்வெழுத் திணையி வகாரமாரும்'

(எழுத் : 368)

- உ-ம்: ஸ்ரீமதியார் மருங்கு (கொள் : 308)
 வெயின் மூலையில் (புறநாடார் : 24)
 'அவ்வழியெல்லா ஓதமுண்டென மொழிய' (எழுத் : 309)
- உ-ம்: பனிக்கடல் கங்கை (திருமுருகு : 45)
 கனிகைகள் குழை (புறநாடார் : 30)
 'தகரம் வரும்வழியால் த நினைவிலும்
 புலவர் தென்மணர் புலமைமொழி' (எழுத் : 370)
- உ-ம்: பரிந்துளி (புறநாடார் : 9)
 'நெடியதவிநுதி விவக்புறானயே' (எழுத் : 371)
- உ-ம்: பாக்கடிது
 'தெய்வத் தெய்வம் கொண்டுத் தெய்வம்
 அன்னது மெய்ப்பெயும் வேற்றுமைவியல்.' (எழுத் : 372)
- உ-ம்: தெற்கடிது ; தெற்கடிது ; தெற்கடிது ; தெற்கடிது
 'இவ்வென் மெய்வென்மை மெய்வென்
 வன்மெய்த்து மிகதருமைவியல். அருதலும்
 இவர்க்கு வரதது மரகரம் வரதலும்
 கொளத்தரு மரமொருமெய்வெய்தே.' (எழுத் : 373)
- உ-ம்: இவ் வகைகள் ; இவ் வகைகள் ; இவ்வகை ; இவ்வகைகள்.
 'வய்வென்மெய் தொழிற் பெய்வெய்தே' (எழுத் : 374)
- உ-ம்: வல்லுக்கடிது ; வல்லுக்கடுமை ; வல்லுநாநி
 'நாடிப் புலகையும் வகுக்கலா வய
 ஆவயினுரைச் செருதனுழித்தே
 உகரம் செடுவழியகரநினைவும்' (எழுத் : 375)
- உ-ம்: வல்லுநாய் ; வல்லுநாய், வல்லுப்பகை ; வல்லுப்பகை
 'பூகயெவென்றா வானென் மெய்வெய்
 டாழும் பெயரு மய்வெய் வகுமே' (எழுத் : 376)
- உ-ம்: பூகய்கொடு, மெய்க்கொடு, ஆவய்கொடு
 'தொழிற் பெய்வெய்க்கொடு தொழிற் பெய்வெய்' (எழுத் : 377)
- உ-ம்: புல்லுக்கடிது ; புல்லுக்கடுமை ; புல்லுநாநி
 'வெய்வென் மெய் மெய்வெய்வெய்' (எழுத் : 378)
- உ-ம்: வெய்வெய்துக் கொண்டார் ; வெய்வெய்துக் கொண்டார்

வீரசோழியத்தில் கரையுணர்ச்சி பற்றிய பாகுபாடு ஏனைவ தமிழ் இலக்கணகாரரைப் போன்று பெருமளவுக்குக் கூறப்படவில்லை. எனினும் கரையுணர்ச்சி பற்றிக் கூறும் நூற்பாக்கள் பின்வருமாறு:

'பல்முன்ற தாழடல் நய்கிற் கறுமென்கீற் நெழுத்தாம்
பன்னேற தாய்வன்மை பின்வகிற் ஆவிடைத்தல்வுயரிதாம்
பின்னா மிகார மதுபன்னொன் நாளுடல் பின்வகுபைக்
சொன்னாரியில்கிபின் தோன்று நகார குகாரமென்றே'

(வீர : 17)

உ-ம்: கன்னன்று
சற்றுகற : சற்றீது
வேவியது

'நதாம் மகார மதவந்தெதிர்ந்திடல் சற்றெழுத்தேம்,
ஆதாங்கடை வன்மை வாய் வன்மை தோன்றிக் குத்தாழடலாம்
ஆதர்முடல் வகவினம் வகிவ ஆவிமுனாவினொடுக்
கூறாக்கார மறித்துடகாரம் குறுகிடுமே! (வீர : 22)

உ-ம்: நென்றனை, சற்றீமை
'என்னிரண்டாமொற்றும் பல்முன்று மெய்தீன்றி வற்றின் பின்னே
அன்னிய நல்வகிற் தட்டறவாம்; அன்னவாய்தறமாய்;
பன்னிய சற்றி பகராநனவும் பகர்த்தனற்றந
கன்னியுணர்ச்சமடுபாய் வகசக்கனக்குறையே! (வீர : 2.)

உ-ம்: அப்பினை, சற்றீது; பரிதொடை

வீரசோழியத்தில் வடமொழிச்சற்றி பற்றியே பெரிதும் பேசப்படு
கிறது. வேற்றுமை, அகவழிய்பாகுபாடு வடமொழியில் பெரிதும் இளை
தன்னாற் போதும் வீரசோழியத்தாற் இத்தப்பாகுபாட்டைக் குறிக்கவில்லை
என்று டாக்டர், பி. எஸ். கப்பிரமணிய சான்றிசி கூறியது ஏற்கக்கூடியதாக
வில்லை எனப் பேராசிரியர் வேலுப்பிள்ளை (தமிழ் வரலாற்றிலக்கணம்: 35)
கூறுகிறார். வீரசோழியம் போதுவாக வடமொழியிலக்கணம் தழுவிய
நூலாசிரியரும், அது தமிழ்மொழிகளை இலக்கணக் கூறியது என்பதை மறுக்க
முடியாது.

தேயிதாதத்தில் கரையுணர்ச்சி பற்றி ஒரே ஒரு நூற்பா உண்டு.
அது பின்வருமாறு:

'வன்மை வகினை எனைவ மானடறவாய்
மென்மை வகினை எவனைவாய் - தந்தக்கள்
முன்பின்னாற் தப்பி எனைவியல் பார்த்தட்டறவா
மொன்றறித்து போதறுமுண்டு. (தேயி : 17)

உ-ம்: சற்பெரிது

அடுத்து நன்னூலார் கூறும் வகை மெய்நீற்றுப் புணர்ச்சியையும் அவற்றின் எடுத்துக்காட்டுகளையும் நோக்குவோம்.

'பலவின வெணுமினை நம்முள் நாம்வரின்
இயல்பு மிகனுமகர மேக
வகரம் நகரமாகதும் பிறவரின்
அகரம் விகற்ப மாகனுமுளபிற' (எழுத் : 170)

உ-ம்: பவவ; பவ்வவ; பற்பவ.

'ஞானம வவளன வெற்றிது தொழிற்மெயர்
ஏவல் வினைநனி வவ்வம் மெய்வரின்
உவ்வது மேவ றுநாசிய சிவ்வழி.' (எழுத் : 207)

உ-ம்: வெவ்வுறாநி

'வவயெற்றுமவிற நடவுமவ்வழி
அவற்றொடுதழவும் வவிவரினாமெவி
மெவி வளவுரினடவளி விவவ்பும்
ஆகுமிருவழி வானுமெவ்வ' (எழுத் : 227)

உ-ம்: கற்குறை; கவ்குறிது; கற்குறிது;
கவ்வாண்டது; கவ்வாய்பு
'குறிவ்வழி வளத்தவ் வவளவினாய்தம்
ஆகவும் பெறு உ மவ்வழிவானே.' (எழுத் : 238)

உ-ம்: கவ்றிது;

'குறிவ் செறிவவள வவ்வழி வந்த
நகரத் திரித்தயிற் செடுவீர்த்தும்
வகுநத் திரித்தயின் மாயவும் வவிவரின்
இவவ்புந திரிபு மாவள வுளபிற. (எழுத் : 223)

உ-ம்: வெறிது; காவ்கடிது.

'வவவிறு தொழிற்மெயர்கீடத்து முவ்வறா
வவிவரினவழிவியவடி மாவளவுள்' (எழுத் : 230)

உ-ம்: ஆடவ்றத்தது; ஆடவ்றித்தது; ஆடவன்று; ஆடவவறிது; நடத்தவ்
கடிது; நடப்பித்தவ் கடிது.

'வவ்வே தொழிற்மெயரற்றிருவழிவும்
பவவக நாய்வரிதும் வெற்றுமவிகவ்வமசம்' (எழுத் : 231)

உ-ம்: வவ்றுக்கடிது; வவ்வப்பவவக.

'மெவ்வாஞ் செவ்வவ் கொவ்வாஞ் கொவ்வும்
அவ்வழி வானும் நகரமாகும்'. (எழுத் : 232)

உ-ம்: நெற்கடிது: செற்கடிது: கொற்கடிது: சொற்கடிது.

'இக் கெளரீன் கைச் சொற்கையடைவ
வன்மை விசிற்பழ மானாரத் தொடு
வன்மை வாகதுயியல்பு யாகும்.' (சமுத் : 333)

உ-ம்: இங் கைய்பொருள், இங் கை பொருள், இங் கைய்பொருள்,
இங் கையொருள்.

நன்னூலார் புணர்ச்சிப் பற்றிக் கூறிய கருத்துக்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு உரைகாரரும் இவர்களை நூற் கருத்துக்களை அடிவாரிற் ஏற்றும்பொருள். மொழி இயற்கு கருதி தத்தவக்களை ஒரு தனித்துவமான தடைமை (style) இங்கு வைக்கொண்டதனால் இவர்களைக் கருத்துக்களையப் பேணுவதிக் இவர்கள் யாவரும் ஒன்றுபடுகின்றார்கள்.

இவர்களைவிடக் கூடுதலும் நன்னூலாசாரர் பின்பற்றியே நூற்பா செய்துள்ளார். குறிப்பாக நன்னூலின் கரும் 176, 227, 228, 229, 231, 232 ஆம் நூற்பாக்களினாடு இவர்களை விளக்கப் புணர்ச்சி விதிவாராயலும் 28, 137, 138, 139, 141, 142 ஆம் நூற்பாக்கள் ஒத்துப்போகின்றன. ஏனைய இவர்களுள் ஒன்று:

'குணமும் கவனம் கொற்றிது தொழிற்பெயர்
வன்மை கெய்வீனும்பு நன்மை
வன்மையும் வேற்றுமைக் கொள்ப
கெய்வீது வன்மை நெய்யும் காலை' (இம. வின: 81)

இது நன்னூல் 297 ஆவது நூற்பாவிலிருந்து வேறுபடுகின்றது. மற்றது நூற்பா 149 ஆகும். இது தொக்காய்ப்பிய நூற்பா 272 உடன் ஒருமைப்படுகிறது; நன்னூல் நூற்பா 232 உடன் வேறுபடுகிறது.

'நெய்தலுந் செய்தலுக் கொய்தலுந் சொய்தலு
யன்மை கெய்வீனும் வேற்றுமையிவக.' (இம. வின: 140)

உ-ம்: நெற்பொழிவும் (அகநா: 1: 12)
செற்றல்கும் (நெற்பா: தரை: 7:3)
கொற்றலை (புறநா: 85:5)
கொய்தோர் (மதுரை: 833)
சொற்றிறக்கும் (குறள்: 1044: 3)
சொற்பெயரல் (புறநா: 3: 14)

மேலே தரப்பட்ட கருத்துக்கள் யாவற்றையும் ஒப்பிட்டு அடிப்படையில் இங்கு அட்டவணைப்படுத்தலாம். தொக்காய்ப்பியத்திலும் வகரப் புணர்ச்சிப் பற்றிக் கூறப்பட்ட கருத்துக்களுடன், ஏனைய இவர்களை நூல்வீழ்ச்சி வகரப் புணர்ச்சிப் பற்றிக் கூறியுள்ள கருத்துக்களை ஒப்பிடுதல்க்கி நூற்பாக்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு அட்டவணை தயாரிக்கப்படுகின்றது. அதாவது ஆய்வுக்கெடுக்கப்பட்ட நூல்கள் தத்திலும் உள்ள கருத்துக்கள், ஒன்றுடன் ஒன்று உடன்படுமாற்றை அட்டவணை விளக்குகின்றது.

ஆட்டாளனை:

	தொடக்கப் வியம்	வீர செய்திகள்	தேயி நாடம்	நடவளாய்	இலக்கண விளக்கம்
முற்பா - இலக்கங்கள்	150	17,22	17	227, 229, 230	137, 139
	215	—	—	170	88
	216	—	—	170	88
	367	—	17	—	—
	368	22	17	—	—
	369	—	17	—	—
	370	28	—	228	138
	371	—	—	229	139
	372	—	—	232	140
	373	—	—	233	142
	374	—	—	207, 231	141
	375	—	—	231	141
	376	—	—	—	—
	377	—	—	—	—
	378	—	—	—	—

4.0 செய்புள் நடவடிதும், உளநடவடிதும் ஸகரமெய்பீதறும் புணர்ச்சி

மொழிக்கு ஏற்ப இலக்கணமா? இலக்கணத்திற்கு ஏற்ப மொழிவா? இலக்கணங்களை ஆக்கியோர் பனர் வழக்கில் இருக்கும் மொழிவையக்கண்டு இலக்கணம் எழுதுதல் என்ற குறிக்கோள் உடையவராக இருத்தனர். ஆயின் பீசனர் ஆல் இலக்கணங்களைப் போன்றே போத போதறிவயர்கள் இலக்கணத்திற்கேற்ப மொழி அமைதல் வேண்டும் என்ற குறிக்கோளுடையவர்களாக இருத்தனர்; இன்றும் இருக்கின்றனர். பண்டைய இலக்கிய ஆசிரியர் எனும் இலக்கியப் பாடல்புக்களை ஏடுகளில் எழுதிய அறிஞர்களும் அச்சேற்றிவயர்களும் கையாடலுக்கி விடுவயசம் (ஏவய புணர்ச்சி விதிகளையடி) போன்றே போத போதறியதில் வியப்பிதவை இலக்கணங்களும் புணர்ச்சி விதிகளைக் கையாடலம் விடுதல் ஒரு மெருக்குற்றம் என அன்று கருதல் மட்டும்.

ஆயின் இக்கருத்து காலப்போக்கில் மாற்றம் பெற்ற தொடக்கியது, மொழி விளக்கத்திற்கு முன்னைய என்ற கருத்து ஒங்கியது. ஆதலால் அவரி யமற்ற புணர்ச்சி விதிகளைக் காலமெணக்கருதி அன்றாடக் கைவிடுவதற்கு அறிஞர் சிலர் முற்பட்டனர். பண்டைய இலக்கியங்கள் ஒரு சிலருக்கு மட்டும் என்ற நிலைமையி தயிழர் அனைவருக்கும் உரியவைவாதல் வேண்டும் என கிலும்பீசனர். இவ்விருப்பம் திறையேறுவதற்கும் புணர்ச்சிகளைப் பீசீக்தும் பீசீக்து எழுதுவது ஒருவழி என எண்ணினர் போதும். பண்டைய இலக்கிய இலக்கண நூல்கள் சத்திரிபீசீக்தும் புதிய பதிப்புக்களாக வெளிவரத்

தொடக்கினை. 7 இம்முயற்சிக்கும் பங்களைக்கொடுக்க நினைவீதும் ஆதரவும், அரசு வேதும் கிடைத்தன. 8 இத்திணை காண்போக்கில் உரைநடைவீதும் செல்வாக்கும் பெறத் தொடங்கியது. எனினும் பழையநிகை முற்றாக மறைந்து விட்டது. எனக் கூறுவதற்கிணை: காண்கிணைப்படி சில எடுத்துக்காட்டுக்களை எடுத்து ஒப்பு நோக்கி வரப்புகளாச்செய்தி போக்கிணை ஆராய்வோம்.

4.1 செய்புகள் இலக்கியத்திலும்

சங்ககாலம் முதல் இன்றுவரை எழுந்த செய்புகள் இலக்கியங்களில் வரப்புகளாச்செய்தி எவ்வாறு அமைந்துள்ளது எனச் சிந்தித்தல் பழையடைத்து. ஆயின் இவ்வாறு சிந்திக்கும்போது சில சிக்கல்கள் தோன்றியிருந்தன. செய்புகள் இலக்கியங்களின், குறிப்பாகச் சங்க இலக்கியங்களின் மூலமாதல் வான என மூடி செய்வது எனினும், சில இலக்கியங்களுக்கும் பழை பழிப்புக்கள் வெளிவந்துள்ளன. இவற்றில் வேறுபாடு காணப்படுகிறது. எனவே மறு ஆய்வின் பொருட்டு எதனைக்கொள்வது, என்பது சிக்கலாகிறது. ஆயினும் சங்கப் பாடல்கள் போன்ற பண்டைய இலக்கியங்களை ஏடுகளில் காணாதே ஆரம்பகாலத்தில் பழிப்புகளியர்கள் (சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை உ. வே. சாமிநாதையர் போன்றோர்) பழிப்பித்துகளைக் காண்கொண்டுள்ளோம். இவர்கள் பாடப்பெறக்கூடாத சிந்தனை கொண்டுள்ளனர். அவற்றைத்தம் பழிப்புக்களில் ஆங்காங்கு சுட்டிக்காட்டியுள்ளனர். எனவே இலக்கியங்களை வெளியிட்ட பிற்காலத்தவர் மூலமாதத்தை ஏடுகளில் உள்ளவாறு எத்தனைவற்றும் போற்றினார்கள் என்று கூறுவதாக ஒன்றுக்கு சொல்ல முடியவில்லை. எடுத்துக்காட்டாக, தேவாரங்களில் இன்று காணப்படும் புணர்ச்சி மூன்றாக்குக் காரணம் தேவாரங்களைப் பாடியவர்களா அல்லது பழிப்பித்தவர்களா என்று அறியமுடியவில்லை. இதுபோலவே அண்மைக்காலத்து வாழ்ந்த சுப்பிரமணிய பாரதியார் தம் பாடல்களை எழுதியபோது புணர்ச்சிணை எவ்வாறு கையாண்டார் எனத் தெலிவாசக் கூறுமுடியவில்லை. இன்று பாரதியார் பாடல்களுக்கு எத்தனையோ பழிப்புக்கள் வெளிவந்து விட்டன. வேறுபாடுகளும் எத்தனையோ! சில அண்மைக்காலத்தில் பண்டைய இலக்கியங்கள் தற்காலத்தில் பழிப்புக்களாகவும் வெளிவந்துள்ளன. இவை அனைத்தையும் கருத்திற்கொண்டு சில எடுத்துக்காட்டுக்கள் தந்து ஒப்புநோக்கி வரப்புகளாச்செய்தி போக்கிணைக் காண்போம்.

1. தற்றிணை	7. தேவாரம்
2. குறுந்தொகை	8. திருவாசை
3. புறநானூறு	9. பெரியபுராணம்
4. திருக்குறள்	10. மகோன்மணியம்
5. சிவப்புகாரம்	11. தாயுமானவர் பாடல்கள்
6. மணிமேகலை	12. சித்தர் பாடல்கள்

என்பவற்றை மட்டும் கருத்திற்கொண்டு அவற்றில் வரப்புகளாச்செய்தி கையாண்ப்பட்டு எந்த மூன்றையும் பின்வரும் எடுத்துக்காட்டுகளில் இருந்து அறிந்துகொள்வோம்.

1. நூற்றிணை: (பின்னாக்குார் நாராயணசாமி ஐயர் பதிப்பு
இராசசுந்தரம்)

'விதைவர் கொன்ற ழுதைவர் பூழி
விடுமுறை தீரப்பிய விசை வரின்
விசியனைப் போலித்த விக்கு சென்றவிமா
வன்பர் தவங்க வெழி இத்தனப்பெயர்
காள்வாற்றிறுமணற் கரைபிறக்கொழிய
வெவ்விருத் தவகு மணனி.'

(பாடல்: 121; பக்: 162)

2. குறுந்தொகை: (சாஸ்திரத்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், 1972)

யாங்கறித்தனர் கொந்தொழி பாம்பின்
உரிநிமிர்த தன்ன உருவ விரவைத்
நிரை மேட்டுடறுத்த சேவல் உள்விப்
பொறிவளிர் எழுத்திற் குறுதடைப்பெடை
பொறிகாற் கள்ளி விசைவாங்ககட்டுத்

தவங்க விருத்து புயம்பக்ககடம்
அகுற்சை வைப்பிற் காணம்

பிரித்து சேணுறைதல் வந்துவொரே.

(பாடல்: 154; பக், 222 - 223)

3. புறநானூறு: (சாமீநானூறு பதிப்பு, 1894)

'ஆடி மகளியற் பார்ப்பனமாக்கலும்
பெண்டுகும் பிண்புடைவீகும் பேணித்
தென்புலவாற்றர்க் கருங்கடனிறுக்கும்
பெண்டொற் புதர்வாரப் பெறாஅ தீகும்.

(பாடல்: 9, பக். 12)

'வெவ்முனைக் கவிமான் கவிஞளம்புகளத்
தோர் வழங்கினைநிள் நெய்வந்தே எத்துத்
துண்கிவலாற் பணையெழுத்திற்,
பாவடியாற் செறவோக்கி
கொளிறுமரும்பிற் களிநிலர

(பாடல்: 5; பக். 19)

4. திருக்குறள்: (சாஸ்திரத்தாந்த நூற்பதிப்புக்கழகம் - 1964)

'அன்பின் வழியறு விற்றிணையல்' நொர்க்
கொன்புதொல் போர்த்தவுடம்பு.

(அன்புடமை 8; 10)

'செய்வாற்து செய்தவுதவிக்கு வையகமும்
வாணசூழ மாற்றவரிது'.

(செய்துந் நியதிதம் 11: 1)

'சமய் செய்து சீர்துக்குக் கோய் போவணமத்தொருபாற்
கோடாமம் சான்றோர்க்கணி'

(தருவுதிணமை 12: 6)

'நவனுடைவாணல் வர்த்தனாரந் செய்தீர்
செய்வாதமை கணானறு'.

(ஒப்புவதிதம் 22: 9)

5. செம்படுகாரம் : (சாமிநாதையர் பதிப்பு - 1944)

'எகத்தாடி மகணை கணவற் கொடுதோள்பு
பொய்த்தாய் புழம் பிறப்பிற்சொய்க் கொடுகவுத்தக
கடவொடு காணி சென்ற னைக்குழல்நிம்
கடவளிற் தெய்தவை கணன்றடமுள
கொடுகண்டடுகரிய குண்டத்துறை ஒழிக்.....

(வரைதிருமுறைத்தகாறை : 53; பக். 211)

யன்மய ரடுக்கிய நன்மரப்பதர்
இவைத்திணை செவிற்புறம் ஊர்க்கித்

தாற் பொழிதுடுத்த தன்பதம்பெரு வுரி
காணி வாரிற் கடைமுக்கவழித்து
குடநிசைக் கொண்டு கொழும்புணற் காணி'

(நாடுகாண்காறை : - 0 ; பக். 221)

6. மணிமேகலை : (சாமிநாதையர் பதிப்பு - 1949)

'சமய் புறக்காட்டெளிற் புறவாவிளிற்
கோதமை பெண்பாள் கொடுத்தவர் சாற்றக்
கடிவழங்கு வாயினிற் கடுத்துபரேயிற்
இடைவிஞல் வாமற் தென்னை விக்கழைத்தனை
எண்ணுற்றனையோ வெணக்குரைவென்றோ
பொன்னிற் கொவித்த நிறத்தாடென்ற
ஆடுமீவாட்டடி வெண்ணிறமல் புரவகள்.

(சக்கரவாணக்கொட்டமுறைத்த காறை. 140 பக். 76)

7. தேவாரம் : (தருமபுர ஆதினம். 1955 ; 1961)

'பொடிதனைப் பூசமாள்பிற் புரிது கொடுபாற் கொடுத்தக்
கொடியனை சாயவனாரோடு டனர்வதுக் கடுவநீ
கடிமணமக்கி நானும் கமழும் பொழிற் சாத்தமங்கை
அடிவாணக்கன்பரவ வையநிவமர்த்தவனே;

(பாடல் : 3: 3; பக். 431)

'ஞானத்தாற்றொழுகவர் செ ஞானிகள்
ஞானத்தாற்றொழுகுவனை நானிகள்
ஞானத்தாற்றொழுகார் கடுமடங்கண்டு
ஞானத்தாடினை நானுத் தொழுகின'

(பாடல் : 6 : 2 ; பக் : 246)

8. திருவாசகம் : (திருவாவடுதுறை ஆதிபய, 1964)

இன்றை நினை கழற்கன்ப தென்கினை
ஓவ மேறுநடுதழனி பங்கினை
கம்பனை மேன்கனிவாக்கும் விச்சாகொள்
பென்னை நினைகழற் கன்பனைக்கினைம்.

(திருச்சாறமம் : 94 ; பக். 322)

'எய்யின்கு நற்கண்ணி பங்கினை
வந்தெனையணி கொண்ட பின்பழக
எய்யின்கு பொற்றெனைய மேன்றனம்
கரிமை பென்றனைக் கருதுகின்றினை'

(திருச்சாறமம் : 92 ; பக். 318)

9. பெரியபுராணம் : (அருணாசலமுதலிவர் மடுமியு, 1935)

'கனையி னங்கிய கண்டர்பாந் காநக் செழுநாறமை
நினை புரிந்நிட தேவிநை யறம் புரித்ததனாற்
பினைபுரிந் செவியநிமிம் பெருந்நொண்டை நாட்டு,
முனறமை பாடுளை ஐயநிமிம் விருமொழிபுகைத்தாந்.'

'ஆம்பொள் வார்தமுந் கொடிப்பெருடனரமகலீர்
வெப்புளையார்ச்சனை யடித்தாடுநீர் வரைப்பீர்
உயர் நாபகர் திருக்கழுக் குன்றமு முகைத்தாந்
கொய்பர் வண்டு குழுகிறிநி செவ்வகங்குறைபுனதொ.'

(திருக்குறிப்புத் தொண்டநாயகன் : 5, 14)

பக். 206, 211)

10. தாயுமானவர் பாடல்கள் : (நா. கதினரவேற்பிள்ளை மடுமியு,
1937)

பொற்பினொடு கைகலிம் வந்துகீர் பாடத்தனாற்
பொத்திடை பொருக்கமுறமாய்
பொகிவான வெண்ணீறு பூரிபெ வகுள் கொண்டு
பூரித்த வெண்ணீர்மறமாய்

இரவுபகலிடுவான கண தத்தி பாடநூற்
விதயம் களித்திடுதயாற்
பற்பனை விதக்கொண்ட புலிகணையினூர்வது
படைத்துப் ப்ரதாபமுறமாய்

செற்பிவிடை புனறதவாந்நவராச செக்கொனை
மிக்கொருமைப் புகழவர் காண்.

(பாடல் : 6 ; பக். 58.)

11. சித்தர் பாடல்கள் : (பி. எஸ். அருணாசலம் பதிப்பு, 1956)

மாறிவளரும் பக்கம் குறையும் பக்கம்
 மதிநாடி களிநாடி வளர் பொன்னோடிந்
 பெறு மிகவுண்டாசும் பிராணலிற்றும்
 பின்புரைத்த காரியங்க ளெல்லா மேழாய்க்
 கூறுமின்ற சளிநாவிற் பகவிசாவிற்
 குண்டுகரம் வகவிடத்திற் கோணாதோடிந்
 நானவளர்ப் பெருத்தினே! சொன்னோயித்த
 ஞானமெங்கும் புகழ்பெறவே தடக்குமென்றே.

(ஞானசாராடிக், 30, பக். 366)

12. மனோன்மனியம்: (சாவதித்தாந்தநூற் பதிப்புக்கழகம், 1931)

'தானி தோலிம் தூக்கி தான் தின்று
 ஈறுமோலிவுறும் போன்றேழும்பிவார்த்தவர்
 கடிபுரி காக்கு நின் காற்படையாளர்
 இருப்புக்கவினம் தெரித்துச் சுவைத்துக்
 கருத்துக் வினாவு கற்றுக் குரத்தார்
 பொடி பெழும் புடைக்கும் புரளிகள் போக்கு.

(பாடல் 55, தான்காம் அங்கம்; முத்தர்களம்; பக்: 8)

பெண்ணுட்பய்து நுண்ணயக் கூடரைத்

பெண்கள் திவையிற் பெரிதுத் திடனே ...

(இரண்டாம் அங்கம்: இரண்டாம் களம், பக்: 105)

மேலே கூறப்பட்டுள்ள நூல்களில் கடுகமானவை உ. வே. சாமி
 நாதையரவர்களின் பதிப்பு ஆகும். இங்கு எம்மால் இயன்றவரை ஆரம்பப்
 பதிப்புக்களையே கொண்டுள்ளோம். அவ்வகையில் நூற்றிணை, குறுத்தொகை,
 புறநானூறு, சிவப்புகாரம், மணிமேகலை போன்ற பண்டைய இலக்கியங்
 களின் பழைய பதிப்புக்களில் இலக்கண நூலார் கூற்றுக்கிணங்க புணர்ச்சி
 விதிகளைப் பேணிபுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. பண்டைய இலக்கியங்களின்
 தந்தையர் பதிப்புக்கள் சிவவற்றில் குறிப்பாக என். சாஜம் வெளியீடுகள்,
 புனிழர்ச் சேரிகள் வெளியீடுகள் போன்றவற்றில் சந்தி மீரித்துள்ளமை குறிப்
 பிடத்தக்கது. இங்கு எலிசுவம்படுத்துவது தேரக்கவராகும்.

அநேசமயம் திருக்குறள், தேவாரம், திருவாசகம், பெரிய புராணம்,
 தாயுராணன் பாடல்கள், சித்தர் பாடல்கள், மனோன்மனியம் போன்ற
 சிற்பகாள் செய்புணர்ச்சிவகங்கள் சிவவற்றில் இப்புணர்ச்சிகள் கையாளப்
 பட்டும், சிவவற்றில் கையாளப்படாமலும் காணப்படுகின்றன இருக்குற
 ணைப் பொறுத்தமட்டில் தானன் மதிப்பின் மாத்திரமன்றி சைவசித்தாந்த
 நூற்பதிப்புக் கழகம் முதலிய ஏனைய பதிப்புக்களிலும் கூட அவ்விதமான
 இடத்து மட்டுமே புணர்ச்சி விதிகள் பேணப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.
 தேவாரத் திருமுறைகளில் கூட மேற்கறப்பட்ட முறையின்படியே புணர்ச்சி
 கள் கையாளப்பட்டும், கையாளப்படாமலும் இருக்கக் காணலாம். எடுத்த
 துக் காட்டாக தருமபுர ஆதினம், சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம்
 ஆகியவற்றின் வெளியீடுகளிலுள்ள தேவாரப் பதிகங்களில் புணர்ச்சிகள்

பேண்ப்படவில்லை. எனினும் இவற்றிக்கு முன்புதான் திரட்சுன விளாசு அச் சிவத்திரசானை வெளிவிடான தேவாரப் படுக்கையில் இப்புணர்ச்சிகள் பேணப்பட்டிருக்கின்றன. இதுவாசகம், பெரியராணம் போன்ற செவ்வழிகட்டு வக்களிக் புணர்ச்சி விடுகள் முழுமையாகப் பேணப்பட்டிருக்கின்றனமறை அடியி னாத பன்முதர் (1911), அருணாசல முதலியார் (1935) பதிப்புக்களிற காணக்கூடியதாக இருக்கிறது. மனோகாமனிபுத்திர செவ்வேறு பதிப்புக் களில் புணர்ச்சியின் வெவ்வேறு நிலைகளைக் காணமுடிவெறு. அதாவது காணலித்தாத்த நூற்பதில்புக்கழைப் பதிப்புக்களில் (1953) புணர்த்துவெறுதப் பட்ட சொற்கள் அதன்மீன் வெளிவந்த பாசகப்பிரகணியக் (1978) முதலியோரது - பதிப்புக்களில் புணர்த்தி எழுதப்பட்டாமல் காணப்படுகின் றனம் என்று நோக்கத்தக்கது. மேலும் தாமமுள்ளவர் பாடக்களினும் சித் தர் பாடக்களினும் பெரும்பான்மையம் பலர அறகல் தகரமாக மாற்றம் பட்டுள்ள நிலையே காணப்படுகின்றது. இவ்விலக்கியங்களில் பதிப்புக்களை ஆராயும்போது பதிப்பித்தவர்களின் புணர்ச்சி நோக்குகளில் உள்ள வேறு பாடு புலனாகிறது. ஏனெனில் பதிப்புக்களை மேற்கொண்டவர்கள் வாயிற் பதை (Reading) எளிமைப் படுத்தும்நோக்கம் கருடுவே, பொருள் செறித் தவை எளிமைப் படுத்தும் நோக்கம் கருடுவே அகற்றை மாற்றியமைத் திருக்கலாம்.

மேலும் செவ்வந்தை என்ற பார்க்கும்போது இலக்கணநூல்களில் உள்ள நூற்பாக்களில் புணர்ச்சி என்பவறு அமைந்துள்ளது என்பதைவும் நோக்கவேண்டும். அவ்வகையில் தொல்பாப்பியக் நன்றாக முதலிய இலக் கண நூல்களின் புணர்ச்சி, இலக்கண விடுகளின் அடிப்படையிலேயே அமைத் துள்ளது எடுத்துக்காட்டாக தொல்பாப்பியக், நன்றாக முதலிய இலக் கணநூல்களின் நூற்பாக்கள் சிலவற்றை இங்கு பார்க்கலாம்.

‘புள்ளி யிறுதியு முயிரிது கிணலிஷம்
வக்செழுத்து யிழுதி சொல்லிய முறைவாற்
தம்பிணாவிய தொழிற் சொல் முள்வலிச்
மெய்மை வாகது முறமுத் தொன்றது
மய்முறை பிரண்டு முரீயனை புளவே
வேற்றுமை மருக்கிற் போற்றல் வேண்டும்.

(தொல். எழுத: 157; பக் : 18)

மொழிக்கு இலக்கணம் கருத்த இலக்கண ஆசிரியர்கள் தத்தம் நூல்களில் அகற்றைக் கையாண்டிருப்பது ஆச்சரியமில்லை. இவர்களைப் பின்பற்றி உரையெழுதிய உரை ஆசிரியர்களும், இலக்கண நூற் கருத்துக் களை அக்காரே போற்றியுள்ளனர். இவற்றின் வழியே அக்காரத்திற் கழைந்த ஏனைய நூல்களினும் புணர்ச்சிகள் பேணப் பட்டுள்ளன எனலாம். இலக்கண நூல்களின் தற்காலப் பதிப்புக்கள் சிலவற்றின் (எடுத்துக்காட்டாக ராஜம் பதிப்பு) சத்திரிபித்து எழுதப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இனி, இரபதகம் நூற்றாண்டில் எழுந்த யாரதியார் கவிதைகள், யாரதிசாசல் கவிதைகள், கண்ணதாசல் கவிதைகள் போன்றவற்றில் உரையெய்திற்றுப்புணர்ச்சி முறைகளைக் காண்போம்.

பாரதிபாஸ் கவிதைகள் : (பாரதி பதிப்பகம் : 1960)

‘காதல் விவகாரம் வயக்கிறும் பாட்டியின்
கண்மனில் மித்திரத்தின் - படை
சாவுறுமியிவனாயர் அங்கு
தருக்கலிய நுங்கிறும் கவிதைகள்

(கண்ணன் பாட்டு; பக். 317-319)

‘காதலின் வையாசாதி கணத்திலே சாதமென்றாய்;
சாதவிவரந சாதகங்கிலிவிமே கண்ணை வைத்தாய்
மெய்விதபடுமால் விசாரத்தகுதாய் குழலிட
கண்ணன் குழிக்கு வையா சாதநறுப்பறவைமெனாய்
முன்சைப்போத மெய்யு முனைகளிலே வந்தொலிக்க ...

(குலியாட்டு : பக் : 291 : 29*)

பாரதிநாயர் கவிதைகள் : (பாரதிநாயகம் : 1961)

நீயும் நிலநிலம் காத்திடக் கொழுமலகி
ஆயின் குழியின் அழிவாய்பெரும்பொருட்குக்
மெலியின் தனை குழங்கொள்சொம்ப! கமத்திற்ற
தாயின் மிதிபோர் பொருட்குத்தனை வயக்கிதொழி
கணின் பொந்தாயர் சொல் வையொழி! அழிவெகுளி
நீயே கொழுது கொடுக்க தீர்த்தாயர்! அழிப்பயினை
கணின் மருதமொழி வுக் கொள்சொம்பத்தருக்க
நீயாயின் துறை இத்தி மென்றத்தம் உக்கடவே.

(நிராவிடச் சிந்தனைகள்; பக். 172)

கண்ணநாயர் கவிதைகள் : (காவிப்பதிப்பகம்: 1959)

மேற்புறம் கெடும் கடை
மெய்விவக காதலும் பாட்டி
பாற்புற மரக்கல் தாழும்
பாரதிபாஸ் கவிதைகள் தாழும்

(பிரகாங்குலகம்பேன்; பக். 15)

காணைய தரித்திரபாட்டிக்கு கவித்திருத்தேன்
கடவையு செவ்வத்திரம் திரைத்திருத்தேன்
தாணைய மார்த்தாடுகெ நாவிலத்திரம்
நவமையுக்கள் செவ்வத்திர நிமமே துக்கமே.

(நான் கவிஞன்; பக். 106)

இந்தப் பாடல்களில் புணர்ச்சி உள்ள, அற்ற நிலங்கள் காணப்
படுகின்றன. இதைப் பார்க்கும்போது திரைக்கதை நிலையில் விடுவான கவி
தை புணர்ச்சி முறைகள் தமிழ் கொழிக்க வேண்டியதற்கான கண்கொடு
காடல்முறைப்படுகிறது. நன்றாகக் குதவிய துருக்கை நுங்கலின் கருப்பிட்ட
மேற்புறம், அடியுள் பாராபாட்டைப் சிப்பதறியே ஆரம்பகால கவித்துக்
களின் புணர்ச்சிகள் வேண்டியப்டு வந்துகிண. அதாவது மேற்புறமலில்

நிதிக்கும், அக்ஷரீகீழ் இலாபமையும் பொருளையும் புணர்ச்சிகள் பயின்ற ஸ்தலியைச் சுதாபடுத்திற்று. எனவே அதன் கற்றின்று பார்க்கும்போது இவ்வு புணர்ச்சிகள் எந்தவிதத்து இலாக்கைவிழிக்குட்பட்டு கற்றுக்கொள்ள எனக் கூறமுடியாமலிருக்கிறது. விதிவா? வேற்றுமைகள் இரீய் கோள்பு. மனம், எம்மாதும் நிர்வாகம் இலாபமாக வருவதை தனிமனம் பெரும்பு இலாக்கைகளில் கவனம்செய்யுதாம் இருக்கிறது. இதற்குக் காரணம் ஒரு கவனமில்லாத பொழிதமும் புரிந்துகொள்ளும் பண்புமுடிவு எவ்வகையில் புறத்துவதற்காம் எனலாம். சாதாரண படிப்பறிவுள்ளவர்க்கும், இவ்வகையில் விளக்கிக்கொள்ளும் கவனமில்லாத பண்புமுடிதும் கவனமில்லாத பொழிதமட லுள்ளது உருவாக்குவதை கவனிப்பவர்க்கும் எனலாம். இது பொழிதமாதல் தன் ஒரு வேலியாட்களும் ஆகவாயிடுகும் பொருளுணர்ச்சியோடு இலாக்கைய தாம் உணர்ந்து கற்பாடுக்கும் புணர்ச்சிகளைப் பரிந்து கற்றுதற்கு அடவியல் கின்றும் கருதலாம். பாரதியார் கூற்றுக்கொறு பொது 'பொதுவது பொது கற்றுக்கொள்ளுதாம் உத்தமம், எளித கற்றுத்தாம் பெருகவுருக்ககத் தற்றுமாயிடுக' கருதி புணர்ச்சிகள் பரிந்து கற்றுக்கொண்டிருக்கலாம் பொது 'தெரிந்து' தும்பொருளுக்கும் இலாக்கை விடுகவணம் பயின்ற கவந்திசைப்பு; புணர்ச்சி விடுகவணம் கவனிதொன்றது என்பது எளிதன்று. இக்கவந்திசை இலாக்கை கற்றுக்கொள் செல்கவணம். புணர்ச்சி முறைமையிதும் கவந்துக்குக் கவனம் பண மார்த்தக்கள் தின்று கற்றுக்கொள்ளுதாம் (காணும் வெளியீடு: 1960: 8).

4. 2. 0 உரைநடை இலக்கியங்களில்

செய்யலில் கட்டுவன்தி, காணத்தொழும் கற்றுக்க உரைநடைமீ தும் புணர்ச்சி கவனமாய்ப்பட்ட முறைகளை ஆதிதம் வேண்டும். பண்புடைய உரைநடைமையச் செம்படுகாரத்துச் சில முறைகளிதும், உரைநடைமீயச் சுவில் உரைகளிதும், காண்கவனிதும் காண்கிடுதாம். காண்கவணம் தனிமீய கற்றுக்கொளும். செம்படுகாரத்துக்கும் உரைநடைமீயகற்றுக்கவனிதும், காண்க உரை நடைமீயகவனிதும் செய்யலில் உண்கவாரிடு புணர்ச்சிமுறை காண்ப்படுகிறது. இவற் தில் கவனிதும் புணர்ச்சி விடுகவணம். செம்படுகாரத்து உரைப்படுகி கவனிடுக்கும் இலாக்கைமீ, காண்கவணம் பொழிதமீ உரைகவனிடுக்கும் சில கற்றுக்கொண்டிருக்கவணம்மீயலாம்.

4. 2. 1. செம்படுகார உரைநடை:

'குலந்தாம்'

செத்தினை பண்புமையாதற் கற்கடக்க கவனிதொடுத்த ஆதினைமீயபாடற் திராய்த்துணர் - குலந்தாம் குலந்தாம் தன்மெனைய தோக்கிடுப் பறப்பிற கொண்கவண்புணத்துமுறைத் தொகித்தகற் பாடுதும் முக் கவந்தும் பாணியெய்தலாம்;

(குலந்தாம் குலந்தாம் பக். 98)

இலம்புரணம்:

அச் சொல்லியெடுத்த கவனிச்சொற்கவனிதி அமை பொருளைய மீற லும் உகாத்துப் பகவாந்திரமும் பரந்து வரும் கவனிச்சொல் எல்லா வற்றையும் இலாக்கை கருதியும் பண்பும் என்னும் கவந்து கவனிப் பட்ட பொருளுணர்வுத் தனித்து புணர்த்துதற் குறைகட்ட ஆம்

முன்று பொதாணகைக் கண்ணும் அகவலித்து கையே என்று வரையறுக்கும் வரையறுவின்மையின் முன்னர் உரிச்சொந்த ஒருப் பட்ட இலக்கணத்திற் பிழையளவும் ஒம்பாடயானதை சொந்த பத்தியளவர்".....

(தொக். சொக். 390)

சொலாவரையர் :

ஒரு திணைச்சொல் ஏனைத்திணைச் சொல்வொடு முடிபுத்தினை ஈறாவும், ஒரு பாற்சொல் அத்திணைக்கண் ஏனைப்பாற்சொல் னொடுமுடியும் யாக்கறாவும், பித்தொரு காரணம் பற்றாது ஒரு பொருட்டருவிய வறுக்கு ஒரு பொருண் மேற் சென்றதெனப்படும் ஈரடி ஈறாவும் ... குறித்த பொருளை அதற்குரிய சொல்வாற் சொக்தாக என்றல் ஈறாவற்க என்றனாம்

(தொக் : சொக் : 11)

நூல்கொக்கினீயர் :

விவரவகையாற் புணர்ச்சி வேறுபடுதலிற் இவத்தற இங்ணம் குறிப்பிட்டானாக எண்ணிக்கும் ஒப்ப முடிந்தது. சத்தன்க்கொக் ளுணைத் திப்பங்கொளாகாது ஆய்தம் என்ற ஓகசதான் அறப் புக் கூட்டுப்பிரம் முன்று புணர் வடிவத்தென்பது உணர்ந்ததற்கு ஆய்தமென்ற முப்பாற் புள்வீயும் என்றார்

(தொக் : எழுத் : 2)

மேலே ஏற்பட்டிருக்க உரைநடைகளைப் பார்த்தும் பொது இயை யாவும் கல்விவழியுடையோர் வடித்தறிதற்கேன ஈறாதுப்பட்டவை போலக் காணப் படுகின்றன எனவேதான் இவ்வரைகலிற் கையாணப்பட்ட நடை இலக்கணவிதிகளுக்கேற்ப அவைந்ததாகவும், இவ்வெழுப்பின் வத்ததாகவுட் உள்ளது. போக வழக்கில் வரும் சொற்களும் சொற்றொடர்க்கும் தீவடி வரையாசிரியர்கள் கையாண்ட நடைமேலே பெரும்பாலும் இடப்பெற விவலைப்பொற் தொன்றுறந்து இவர்கள் காலத்திற் இலக்கண நூல்கலிற் கண்டவாதே புணர்ச்சிகள் தமிழிற் போண்பட்டு வத்தமை வழக்காற்ச இடுத்தது.

உரைநடை வளர்ச்சிக்குப் பெருத் தொண்டாற்றிய ஆறாக்காரன் தமது வகை நூல்கலிற் விவக்கத்தின் பொருட்டு சத்திபிடுத்து எழுதினார் என அறிவித்தோம். இறுபதாம் நூற்றாண்டின் மொழிவடை பழைய செத் தமிழ் உரைநடைவையத் தழுவி அவைத்தது. அப்பழையநடை தம் காணத் திற்கு ஒவ்வாதது எனக்கூறி அதை நாவலர் கையிட்டார் உரையாசிரியர் கள் கையாண்ட பழைய நடைமே இலக்கணத்தொடு கூடிய கடின சத்தி விவாரர்கள் அவைத்திடுத்தகைக் கண்டு அவை பொதுமக்கள் அறிந்த கொள்ள முடியாதவை என்ற காரணத்தாக வுயற்றத நீக்கி தாம் எழுதி வது மக்களுக்கு இலகுமாயப் புலப்படுத்தல் வேண்டும் என்ற தொக்கத்தாக் சத்திசெணைப் பிரித்துப் பிரித்து எழுதத் தொடங்கினார். 10 அவ்வகையிற்

இவரின் தூய்மையில் உலர்ப்புணர்ச்சிகள் தம்முடைய முதலிய இயக்கங்களில் கலிற் கூறப்பட்டுள்ள விதிகளுக்கிணங்கக் காணப்பட்டாலும், இங்கு காணப்படும் ஒரு விதி அதாவது தினமொழியீற்றில் வரும் வரலம் வறுமொழி முதலில் வரும் தாரத்தொடு புணராய்ப்பொது நகரமாக மாற்றுவதைத் தமது தூக்கலில் இயன்றவையு தவிர்த்துள்ளார். இதற்குக் காரணம் சொற்களின் உண்மையுயவகளை இயக்கண அறிவு இவ்வாதல்களும் வலிந்து கண்டு பொருள்படுத்தக்கடதாக இருக்கவேண்டும் என்பதும், அச்சொற்களை உச்சரிப்பதில் ஏற்படும் கஷ்டத்தைத் தவிரிக்கவேண்டும் என்பதுமாகும். எனவே அந்த நீக்குவதற்காக வகாரத்தைப் புதுத்தி "ஆதனாம்" +1 தான் என்பதை "ஆதனாமேதான்" என எழுதும் வழக்கத்தை உருவாக்கியுள்ளார். 11 'ஆதனாம்தான்' என்பதற்கப்பினையென மறுத்துள்ளார் போதும் 'ஆதனாம்தான்' என்பதில் உச்சரிப்புக் கஷ்டமும் உண்டு; புணர்ந்த சொற்களின் உண்மை வழுவகையும் புலப்படவில்லை. தாவலரைப் பொறுத்த மட்டில் கடினமாக புணர்ச்சிகள் பொது மக்களுக்குத் தொகணகையானவை; அவற்றை விளக்கத் தின் பொருட்டும் சில இடத்து வலிமையாகவாம், அவ்வது கடைபிடலாம். இது காலத்தின் பொருத்தினைக்க மொழிநடை மாரி வறுமொது வற்ற தாவலரின் கருத்தின் புலப்படுத்துவதாக அமைவற்றது.

4. 2. 2. சாணங்கள்

சாணங்கள் பெரும்பாலும் உலரநடைமீயே அமைந்துள்ள ஒரு சில சொல்லுந் தடைமீயமைதரவையாகவும் காணப்படுகின்றன. வலிநடக் கூடுதலாக சாணங்கள் உலரநடைமீயும், இடமே அலுவலைய செய்யுந் தடைமீயும் அமைத்திருக்க சாணங்கள். சாண வகைகளை வகரத்தவர் களுக்குச் சாணகலமீய வகைகளை உற்வர்களைக் கண்டிருக்கிறி. மற்றவர் னாலும் விளக்கி கொள்ளப்படவேண்டு னின்ற தொக்கம்-குத்திருக்கிறது. பொதுவாக நோக்குக் பொது சாணங்களிற் கையாளப்பட்ட தடை, சொக்க வழக்கை ஆதரவாகக் கொண்டுமேயுத்ததெனக் கூறலாம். (வேலுப்பிள்ளை : 197 : 190).

சாணச் சொல்லுகளுட் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்க பகுதி மெய்க் கிட்டு எனவும் இயக்கிய வகையாகும். இதன் சொல்லுந் தடைமீய¹² வகரப் புணர்ச்சிகள் மட்டுமன்றி, வகைய புணர்ச்சிகளும் இயக்கண தூற்றுகத் தூக்களுக்கவையப் பேணப்பட்டுள்ளனம குறிப்பிடத்தக்கதாகும். ஆயின் சாணங்களில் வரும் உலரநடைமீயம்¹³ பார்த்தும்பொது அங்கு வகரவறு வகலிணம் முதல் மொழியாக வரும்பொது நகரமாக மாற்றமடைவகிக்கும். அதாவது இங்கு புணர்ச்சிவிதிகள் பேணப்படவில்லை எனவே கருத்த தொன் றுகிறது. முதலியவகைச் சாணங்களிலும், மீற்காணச் சாணங்களிலும் மொழி மாற்றத்திற்கேற்ப வகர மெய்க் கிட்டு புணர்ச்சிகள் பேணப்பட்டுவந்த முறையற்றி சொல்லியே வேறுப்பிணை விளாக விளக்கியுள்ளார்¹⁴ இதிலிருந்து காலப்போக்கில் சாணங்களிலும், மொழி விளக்கம் காரண மாகப் புணர்ச்சிகள் கையாளப்படவில்லை என்பது புலனாகிறது.

4. 2. 3 இருபதாம் நூற்றாண்டு.

இனி, இருபதாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த, வாழ்ந்துவருகின்ற அறிஞர்களின் உலரநடை எழுத்துக்களில் வகர மெய்க் கிட்டுப் புணர்ச்சிகள்

என்று கவனம்ப்பட்டது - கவனம் பெடுகின்றது என்று யார்ப்போம். இவ்வூன்று கவனங்கள் தன்மைகள் காணப்படுகின்றன.

- அ) அறிஞர்கள் சிலர் தமது எழுத்துக்களில் புணர்ச்சி விதிகளை முழுமை யாகப் பேணிபுள்ளனர். இவ்வகையில் டி. ஐ. என். தாமோதரம்பிள்ளை கவாசி விபுலாசுந்தர், பேரரசிவன் க. கணபதிப்பிள்ளை, பேரா சிவன் க. வித்தியாசத்தன் போன்றோர் அடங்குவர்.
- ஆ) இரண்டாவது வகையில் அறிஞர் சிலர் தமது எழுத்துக்களில் புணர்ச்சி கவாசி சில இடத்துக் கவையாண்டும், சில இடத்துக் கவையாள்ளாந் தும் உள்ளனர். இவ்வகையில் பேராசிவன் தெ. பொ. மீனாட்சிசுந்தர னார், பண்டிதமணி டி. கணபதிப்பிள்ளை, பேராசிவன் க. கவயாச பதி போன்றோர் அடங்குவர்.
- இ) மூன்றாவது வகையில் அறிஞர் சிலர் தமது எழுத்துக்களில் புணர்ச்சி விதிகளை ஒட்டத்தும் கவையானது விட்டவை குறிப்பிடத்தக்கதா ளும். இவ்வகையில் பேராசிவன் கு. வரதராசன், பேராசிவன் முத்துச் சண்முகன் போன்றோரும், அகிலன், டி. ஐ. என். ஐசுந்தரன் போள் றோரும் அடங்குவர்.

அறிஞர்கள் வரிவையில் உரைநடைவினைக் கவையாண்டு நன்ம தயிற் றாக்களைத் தக்கவர்களில் உ. வே. சாமிநாதையர், டி. ஐ. என். தாமோதரம் பிள்ளை, கவாசி விபுலாசுந்தர் போன்றோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். இத் துறையாண்டவர் ஆரம்பத்தில்க் காந்தக் கவாசிநாளுநரவர்கள் மேலே குறிப் பிட்ட மூன்று பிரிவினருக்குள்ளும் அடக்க முடியாதவர். அவரைத் தவிரே நோக்கலாம். டி. ஐ. என். தாமோதரம்பிள்ளையவர்கள்¹² தமது நூல்களிலும் பதிப்புக்களிலும் இவர்களை விதிக்குக்கேற்ப புணர்ச்சி விதிகளைப் பேணிபுள் ளனர். கவாசி விபுலாசுந்தரும் கவுண்டன் நடைவிக் புணர்ச்சி விதிகளைக் கவையாண்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. இவரின் எழுத்துக்களைப் பெரும் பாலும் கறிநோராகக் கட்டுகிற புதிற்றுசொல்லு முடியும்.

இவ்வகைகளை எழுத்துக்களைப் பின்பற்றி முழுமையாகப் புணர்ச்சி விதிகளைப் பேணிவாங்குவர் ஒருவராக இவர் விளங்குகிறார்.¹³ இவர் கவையாண்டோடு பேராசிவன் கணபதிப்பிள்ளையும் தமது நூல்களில்¹⁴ முழுமையாகப் புணர்ச்சி விதிகளைக் கவையாண்டிருந்தாலும், தமது நாடக நூல்களில் பேசுக்கத்தயினரக் கவையாண்டுள்ளமைமையாக அங்கு வரம்புபுணர்ச்சி சன், நரநாகத் திப்படைத்துள்ளமைமையக் காண்பது அரிதாக இருக்கிறது (நானாடகம், இருநாடகம்). ஏனெனில் உச்சரிப்பது போன்றே தயினை எழுதிபுள்ளமைமைய புணர்ச்சிகள் இவ்வாறாகக் காணப்படுகின்றனபோற் தென்கிறது. இவ்வயசும் இவரின் தனிப்பண்பை, தனிநடைமைய புணர்ச்சித் துறையே.

இன்றைய தலைமுறையில் காந்தியன் கூட பேராசிவன் வித்தியா னத்தன் பழைய மரபுவழி இவர்களைவிதிகளைத் தறவி திறந்து பெருங்கக் குறிப்பிடத்தக்கதாறும். அவர் தமது எழுத்துக்களில் புணர்ச்சி விதிகளை முழுமையாகப் பேணிபுள்ளார்.¹⁵ கவுட்புணர்ச்சி கட்டுமெல்ல, கவைய புணர்ச்சிகளைக் கவையாண்டிருக்கின்றன. அத்துடன் பேராசிவன்கள் மேலாய்

தெரிவித்து ஆனால் தேவைபற்றிவிட்டது இப் புணர்ச்சிகள் அவசியமற்றவை என்பதே தவிரக் கொள்வனவாகும். இவையே தே. மொ. மீனாட்சிசுந்தரனாதன்²⁴ எழுத்துக்களிடும் புணர்ச்சிகள் கையாளப்பட்டன. கையாளப்படாத இரு நிலைகளையும் காணலாம். இத்தகைய இரு நிலைகளுக்குக் காரணம் ஆரிசிப்புகளின் தனிப்பண்பு, தனிநடை எழவும் கொள்ளலென்புமுள்ளது ஆத்துடன் ஏற்பட்ட மொழிமாற்றம் (சத்திப்பிரிப்பு) திணைபெறாதபாடு நிலைகளையும் இது கூட்டுவதாகக் கொள்ளலாம்.

புணர்ச்சிவிதிவை முழுமையாகக் கையாளாமல் எழுதும் ஆதிஞ்சு களுள் பேராசிரியர்கள் வரதராசன், முத்துச்சண்முகன் போன்றோரும், சி. வா. ஜகதநாதன், அகிலன் போன்றோரும் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். மொழி ஆதிஞ்சுகள் என்பதனாற்றினாலும் வரதராசன்²⁵ முத்துச்சண்முகன்²⁶ முதலியோர் மொழிநீக்க புணர் சத்தி விசாரங்களைக் கைவிட்டு அவ்வருடயில் யானரும் புரிந்து கொள்ளத்தக்கவகையில் தமது நூல்களை ஆக்கியுள்ளனர். பேராசிரியர் வரதராசன் ஆதிஸிவன் இலக்கியங்கள், ஆக்க இலக்கியங்களில் மாத்திரமன்றி, செப்புக் தகடயினமருந்த இலக்கியங்களின் பதிப்புக்களிடும் (இலக்குரை: வரதராசன் பதிப்பு; 1943) புணர்ச்சி விதிகளைக் கைவிட்டுள்ளார்.

ஆக்க இலக்கியங்களான சிறுகதை, தாவல் முதலியவற்றில் ஆரிசியர்கள் கையாளும் நடை புரிந்துகொள்ளதற்கு எளிதமானது இலக்கியவன் டுபது அவசியமாகும். ஆங்கிலத்தில் சி. வா. ஜகதநாதன்²⁷, அகிலன்²⁸ போன்றவரின் ஆக்க இலக்கியங்கள் குறிப்பிடத்தக்கவை. ஜகதநாதன் முதலியோரின் பல படைப்புகள் ஆராயப்பட்டனோடு அவற்றில் கார சற்று மாற்றங்கள் நிசுழலியவை என்பது தெரிபவந்தது.

5.0 மொழிகற்பித்தலில் வகைமெய்பீற்றுப்பு புணர்ச்சி

பாடசாலைகளில் மொழிகற்பித்தலில் இலக்கணப்பிரிவு முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. தமிழ்மொழியைப் பேசவும், எழுதவும் பேச்சு, எழுத்த வழுக்குகளில் ஏற்படும் தவறுகளைத் திருத்தவும் இலக்கணப்பீற்றி உதவுகிறது. பாடசாலைகளில் இலக்கணக்கற்பித்தலில் புணர்ச்சி விதிகளுக்கு விருந்த முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படுகின்றது. "தமிழ்ப் பாடலிதனைக் குழுவீனர்" மாணவர்களுக்கு இலக்கணக் கற்பித்தலில் புணர்ச்சிக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்துள்ளார்கள் என்பதை தமிழ், சமய, சமூகக்கல்விப் பாடநூல்கள், பரிதிப்பி புத்தகங்கள் முதலியவற்றில் விதிகளுக்கமைப்பில் புணர்ச்சிகள் கையாளப்பட்டுள்ளமையைக் கொண்டு அறியலாம். ஆனால் இலக்கணப் பேராகும் எத்தனவுக்குப் பாடசாலைகளில் திணையேற்றப்படுகிறது என்பது மிகவும் சந்தேகத்திற்குரியதாகும்.

இன்று தமிழ் கற்பித்தலில் ஆரிசியர்களுக்கும் மாணவர்களுக்கும் பெரிபீறார் பிரச்சினைவாகக் காணப்படுவது இலக்கணப் பரிதிபியாகும். பாடசாலைகளில் கற்பிக்கப்படும் தமிழிலக்கணம் பெரும்பாலும் தந்தால் அடிப்படையிலேயே அமைந்துள்ளது. கொழி மாற்றத்தைக் கருதாது மரபுவழி இலக்கணங்களைக் கற்று, அதன் வழிவந்த ஆரிசியர்கள் கபேருணைகையே மாணவர்களிடமும் பிரபோகிக்க ழாறுகின்றனர். பாடநூல்களில்

கொடுக்கப்பட்டுள்ள உதாரணங்கள் சில இன்றைய தமிழில் வழங்கப்படா தனவ. உதாரணமாக கம்+நீது; மூம்+நீது. இதற்கு மானவர்கள் ஆயிர மாகவிடமிருந்து முறையே கவித்து. மூட்டமு என்றே புணர்த்தப் பழகுபின் னர் இதனால் மானவர்களின் வரலாற்றுமொழியறிவு வளர்ச்சியடைபனாம். ஆயின் இத்தகைய புணர்ச்சிகளை அறிதலும், வகையாற்றலும் பங்கி மான வர் நிலையில் அவசியத்தானா என்ற கேள்வி மொழியியலாளர் மனதில் தோன்றுகிறது. மேலும் பாடநூல்களில் சில சந்தர்ப்பங்களில் சற்று மீறித்து எழுதப்படுவதன் அவசியத்தை ஆயிரியர்கள் பாடநூல் எழுதுபவர்க்குச் சுட்டிக்காட்டத் தவறிவிடுகின்றனர்.

பொதுவாகப் பாடசாலை மாணவர்கள் வகைப் புணர்ச்சி விடுக ணைப் பேணுவதில்லை. ஏனைய புணர்ச்சிகளையும் மாணவர்கள் பேணுவது மிகக்குறைவு. எம்மைவுதான் புணர்ச்சி விடுகளைக் கற்பித்தாலும் மாண வர்கள் வகை மெய்வினாளைப் பொறுத்தவரை நகரமாக மாற்றாமல் இயல்புப் புணர்ச்சியாகவே எழுதுகிறார்கள். புணர்ச்சி பற்றிய இக்கணைப் பசித்திகளை ஆரம்ப வகுப்புக்களில் அன்றி மேல் வகுப்புக்களில் கற்பித் தால் மாணவர்களுக்குப் புணர்ச்சி பற்றிய வினாக்கம் ஓரளவு தெளிவாகும் என்பது ஆயிரியர்களின் கருத்தாகும். 20

மாணவர்கள் தமிழ்மொழியில் பாடநூல்களை மாத்திரம் படித்தும், தமிழ்மொழியில் பாடல் பசித்திகளை 20 மாத்திரம் செய்தும் மொழி அறி வையும், ஆற்றலையும் வளர்ப்பதாக நாம் கூறிகிடமுடியாது. அவர்கள் வாசிக்கும் பிற பாடநூல்கள், வகுப்பறைக்கப்பால் வாசிக்கும் பிற நூல்கள், சூழ்நிலைகள், பத்திரிகைகள் போன்றவையும் இவர்களின் மொழிபயிற்சிப் பெரும் பாதிப்பை ஏற்படுத்துகின்றன. இவற்றின் கையாளப்படும் புணர்ச்சி முறைகளையும் நாம் மனம் கொள்வ வேண்டும். மேலும் வானொலி, தொலைக்காட்சிகளிலும் 21 உச்சரிக்கப்படும் வடிவங்கள் மாணவர் எழுத் தைச் செவ்வாகிற்று உட்படுத்துகின்றன. இவை அனைத்தும் மொழி மாற்றமடைவதை எடுத்துக் காட்டுகின்றன. இம் மாற்றங்களைப் பிழை யென நாம் கருத்திற் கொள்ளமுடியாது.

மாணவர்களின் பேச்சுமொழி (அதன் உச்சரிப்பு), சிவசமயம் அவர் கள் இடைக்கிய மொழிச் சொற்களை எழுத, உச்சரிக்கப் பெரும் இடைபுறாக அமைகின்றது. பேச்சுவழக்குக் காரணமாகவே பல தவறுகள் மாணவர் மத்தியில், அவர்நம் எழுத்துக்களில் காணப்படுகின்றன. பேச்சில் புணர்த் திப் பேசாதவற்றை எழுத்தில் புணர்த்தி எழுதுவது, மாணவர்களுக்குத் தொகையைாகத்தான் இருக்கும்.

6.0 முடிவுகள்

மேலே உரையிட்ட கருத்துக்கள் யாவற்றையும் தொகுத்துப்பார்க்க றும்போது ஆரம்பகாலத்திலிருந்து தற்காலம் வரை புணர்ச்சி என்ற அம் சம் குறிப்பாக வகைமெய்விற்றுப் புணர்ச்சி அறிஞர்களிடம் எவ்வாறு நிலை பெற்று வந்துள்ளது. என்பதை ஓரளவுக்குத் தெளிவுபடுத்திக் காட்டலாம். அக்காலகாலப் பழைய (மொழியீறி) புணர்ச்சிமுறைகளையெழு தொக்காய்விடும். நம்நூல் முதலிய இக்கணை நூல்களில் காணப்பட்டனாறே பேணப்பட்டுள்ளது. புணர்ச்சியைப் பேணுதலின் நோக்கம் பழைய முடிவளைப் பேண

வேண்டும் என்பதாக இருக்கலாம். ஆனால் இத்தகைய போக்கு காலத்திற்குக் காலம் மாறக்கூடியது. அதாவது வழக்கிலுள்ள மொழியின் இயக்கம் மாறு மாற்றமடைபவ்வொரு புதிய இயக்கம் மாறு தேவையாகத் தவிர்க்க முடியாது. ஒழிக்காத்தும் கடினசத்தி விசாரணையைப் பிரயோகித்து எழுதுதல் தமிழில் வழக்காதமாக இருக்கிறது. ஆனால் இன்று மொழியை எழுதும் பண்படுத்தியவோர் மத்தியில் (மலையர்) புணர்ச்சி விதிகள் வாயும் வகையாண்படுகின்றன என்று கூறலாம். பழைய மரபு வழிவந்தவர்கள் ஓரளவிற்குக் கையாண்படாதும் ஏனையோர் காலத்தின் போக்குத்தினைக்க தம்நடைவினை மாற்றியமைத்துச் செய்விறமைமையத் தற்கால உரைநடை நூல்கள் எங்கும் புண்படுகின்றன. அக்காலத்தின் உரைவாரிவிட்களால் எழுதப்பட்ட உரைநடை நூல்களில் கையாண்பட்ட நடை கத்தோர் வகுத்தத்தினை எழுதப்பட்டது எனலாம். ஆனால் இக்காலத்தின் இயல்புக்கு அதுவொருமறுது. பழைய உரைநடை நூல்களை இக்காலத்தின் அச்சிறுவோர் அகற்றிவிட்டுள்ள சத்தினைகள் மீதித்து எழுதி வருகின்றனர்.

தமிழிசைகளைவாரி கூறிய பெரும்பாலான புணர்ச்சி விதிகள் செய்புள் இயக்கியவர்களுக்கு ஏற்றனவாகவே ஒழிப்பு இருந்தன. ஆனால் செய்புள்ள நடை மாற்றமடைந்து இயல்பான உரைநடை ஆறாமுகநடைவாய் காலத்தின் சீர் தேவையாகத் தொடங்கியது. இயற்கு பல புணர்ச்சி விதிகள் தேவைவான இடத்து மாற்றியே பண்படுத்தப்பட்டன. மொழியைப் போலும் விளக்கத்திற்கு இதை அகலியம் என்பவையு என்று கேள்வி எழுதப்போது உச்சரிப்பினோ, பொருளியோ மாற்றத்ததைச் செய்வாது விடத்து புணர்ச்சிகளின் அகலியம் தேவைவற்றதாக்கிவிடுகிறது. எடுத்துக்காட்டாக,

- 'கடிய தெறிவீன கொழுத்தும் காலம்
 பிண்டியும் பிணையலும் எழில்கையும் தொழிற்கையும்
 வாரது செய்தகை கடைவீர்க்கணத்தலும்
 பிண்டி செய்தகை யூடவீர்க்கணத்தலும்.....'

என்பதைப் புணர்ச்சி விதிகளைப் பிரயோகித்து எழுதுக்தாயின்:

- 'கடிய தெறிவீன கொழுத்தும் காலம்
 பிண்டியும் பிணையலும் தொழிற்கையும்
 வாரது செய்தகை கடைவீர்க்கணத்தலும்
 பிண்டி செய்தகை யூடவீர்க்கணத்தலும்.....'

(மேலும் புணர்ச்சிகாண்டம் : 130)

என அமையும். இயற்கு காண்பரும் இரு திணைகளையும் ஒழியிட்டுப் பார்ப்பின் பொருளில் மாற்றமேற்படவீர்க்கண என்பது புண்பரும். இத்தகை சத்தரிப்பத்தின் இயற்கு புணர்ச்சி தேவைவற்றதாக்கிவிடுகிறது. பொருள்களும் புண்படுத்த மொழி ஒரு கருளியே என்ற கருத்து திணையும் இக்காலத்தின் புணர்ச்சிகளில் பெரும்பாலும் அகலியம்கண சூடகளியேயே இடம் பெறுகின்றன. என்னும் மொழியின் அடிப்படைய் பண்புகளைப் பெணும் புணர்ச்சிகளில் சில எக்காலமும் தின்று திணயுண்காலும். இத்தகைய கருத்துக்களை காலத்தின் போக்குத்தினைக்க மொழிநடை மாற்றமடைபும் போது ஏற்றுக் கொடுக்கவே பாரம்பரிய மண்பாண்க்காலும்.

மற்றுமொர் நோக்கில் தமிழ்மொழி சுற்றல், சுற்றித்தலில் இம் புணர்ச்சிகளில் முக்கியத்துவம் அளவளவாத தெனிய படுத்தப்படவில்லை என்பதே இது வரை பார்த்த விடயங்களில் இருந்து புலனாகிறது. இதற்கு இரு காரணங்களைக் கூறலாம். ஒன்று மரபுவழிக்ந்த மொழி ஆசிரியர்களின் சுற்றித்தல்களுடையது. இரண்டு இலக்கணங்கற்றல் தொல்மொழியை என்ற மொழிவகையின் மையமாகிற்று. எனவே இவ்விரண்டையும் மாற்றியமைத்து மொழிவகை அறுநூற்றாண்டுகளுடன் இவ்வளவான ஒன்றாக இலக்கணங்கற்றலை தெற்கொண்டடிக் இயக்கியல் வெற்றியளிக்கிறது. மொழி மாற்ற மண்டலத்து நிலைப்பெற்றிருக்கும்போதுதான் அதன் தடை ஓர் தராத வடிவத்தை பெறமுடியும். அதாவது மொழிவகை ஏற்படும் மாற்றங்களை காரணமாகப் புணர்ச்சிகளும் மாற்றமடைபடும். எனவே இதனை கூறித்து நினைப்பீர்தோ, நீக்குவீரோ முடியாத ஒன்று.

குறிப்புகள்:-

1. தஞ்சாவூர் தமிழ்ப்பயல்வகையுடைய வெளியிட இரட்டும் சுற்றிப்போகாநிலையில் சேர்த்துக்கொள்ளும் பொருட்டு எழுத்தின் மட்டும் வழங்கும் அப்படித் தமிழ்ச் சொற்களைத் திரட்டும் திட்டம் ஒன்று கற்றுக்கொண்ட பல்மனைக்கருக்க கணவரிடத்தில் கருவியெழுது. போளிரியர் எ. சீர்த்திராசா, போளிரியர் ஆ. வேறுபடுகின்ற ஆறியோரின் தெற்குயல்வகையின் சொற்களை சேக்கி ப. கிருமணத்தி, சேக்கி எ. காமாசலி, சேக்கி செ. சுபதினி ஆறியோர் திரட்டினர். இம் சொற்கள் அனைத்தையும் அகராதி வடிவில் அமைத்து அதை அகராதிக்கு முன்னுரை ஒன்றும் ஏற்றப்பட்டது. துணைப்பெற்றால் இருத்த பெளரிரியர் எ. சீர்த்திராசா முன்னுரைமைய வடிவத்தில் "வகை மெய் பிறகளைப் புணர்ந்து எழுதவேண்டிய இடத்து ஏன் புணர்ந்து எழுதவில்லை?" என்று விளக்கினார். இம்மொழியின் அடிப்படையில் தேர்ந்தெடுத்த இலக்கணம்.

இலக்கணம் ஏழுதலும்போது எழுத்துவகைகள் வழங்கி உதவிய போளிரியர் எ. சீர்த்திராசா, போளிரியர் ஆ. வேறுபடுகின்ற ஆறியோருக்கும் மற்றுக் பட்டமொழி ஆசிரியர்கள் வெகுக்கும் தந்தி.

2. Mario A. Pei and Gaynor (1954): A Dictionary of Linguistics. "A form of Sanskrit origin (literally meaning linking) designating the Phonetic change of a word according to its function or position in a sentence, i. e. the various changes in words as a result of their mutual influence on each other when used in conjunction"
3. தண்டபாணிதேசிகர், எ., (1972) : தொல்மொழியை மொழிவகையின் வகைகளிலும் - புணர்ச்சி இலக்கணமும். அண்ணாமலைநகர்.
4. வீரமொழிவகையில் ஒன்று அதிகாரங்கள் - எழுத்தில்காரம், சொல்வகைகாரம், சொருகலில்காரம், வாய்ப்பில்காரம், அவய்காரம் - உண்டு. அதிகாரத்தின் உட்கிரிய படலம் எனப்பெயர் பெற்றுள்ளது. எழுத்தில்காரத்தின் ஒரே ஒரு உட்கிரிய உண்டு. அது சத்திப்படலமாகும்.

6. கங்காநகம், செ. கல. (1965) 'மொழியும் எழுத்தும்' ஆய்வினை மறைதல்.
6. இங்குள்ள நூற்பாக்களில் கைர மெய்விதழும் புணர்ச்சிக்ருவிய எழுத்துக் காட்டுக்கள் மாத்திரமன்றி ஏனைய புணர்ச்சிகளின் எழுத்துக் காட்டுகளும் தரப்பட்டிருக்கின்றன. நாம் இங்கு கைர மெய்விதழும் புணர்ச்சி புத்திரியே போவதால் ஏனைய புணர்ச்சிகளின் எழுத்துக் காட்டுகளை கவனத்தித்கு எடுக்கவில்லை.
7. ராஜம் வெளியீட்டாளர்கள் பொதுமக்களின் நன்மைகளுதி சந்திரியித்த பன நூல்களை மலிவுப்பதிப்புக்களாக வெளியீட்டு வந்துள்ளார்கள்.
8. கம்பராமயானம்
ஆய்வினைமறைப் பங்களவைக்கழகம் பதிப்பு - 1965
9. 'மொழியும் மேலும் பெரும்பான்மையினருக்கு மேலும், மொழியினையு புரித்தகொள்ளும் நிலையிலும் உருவாக்கும் நிலையிலும் எளிமையப் புத்தகவகை எளிமையாக்கம் எனலாம்.'
(ஆய்வினைமறை, இ: 1980 36.)
10. இன் (ஆறுமுகநாயகர்) அச்சிட்ட புத்தகங்களில் எழுத்துப்பிழைகள் சித்திரிக்காதவகையும் அநிக கவனிக்காதவகையும் எளிதாக வரவித்தரும், விளக்குவதற்கும் ஏதுவாகச் சொற்கள் பிரிக்கப்பட்டுச் சந்திரியினருக்களின் திருத்தவகையும் ஆகிய இவைகள் இத்திய விளக்கப் பகுக்கும் ஆச்சரியத்தக வினைவித்தக.
(கைவகாசியினறை, த: 1979: 82)
11. அழுக்குப்படியாத சிவையினை சாயம் நன்றாகப் பிரிக்கும்: அழுக்குப் படித்த சிவையினை சாயம் நன்றாகப் பிரிக்ககொட்டாது. சிறுசிராயத்தினை கற்றகவி புத்திரியின நன்றாகப் பதிவும். புத்திர சிராயத்தினை விழுந்து வழுத்தகதை அடைத்துகொண்டிருக்கின்ற முதிர்ந்த பிராயத்தினை கற்றாகும், கவி நன்றாகப் புத்திரியின பதியகொட்டாது. ஆதலினையென ஒருவகையர் 'இளமையிம் கவி' என்று அருவிச் செய்தார்.
(ஆறுமுகநாயகர்: 1950)
12. சாசன் செய்பன் நடை:
கவனிச் சூழ்மதிற் கொவ்விய பாக்கையும்
நன்னக அருமுரணமன்னகைக் கட்டகமும்
முன்னகப் பக்கநெருவ்வள் வைத்த
கொம்பெரும் காவற் பக்கமுத் தீவும்
கொவிற் கிவ்வியிருபத்தொருகாய்
(முதலாம் இராசேத்திரன்: 12 ம் ஆண்டு: 329)

13. சாசன உரைநடை :

.....தெய்வம் மொழியூட்டு ஆண்டுமரை
 ஹற்றுக்காடி தெல் / பவிசையாக நிசநி இடுகை
 பிராமணரை நிறவும் நாவலும் உள்ள அளவும்
 ஊட்டுமொழியேசைம். உட்கரிசைபயோம் / இய்கிடுத்த
 ஹட்டு மூட்டிச் சங்கைவிடைக் குவரி....

(கம்பனிமன் : பம்மல்காவம் : 291)

14. 'சைரம் வக்யெழுத்து முதன்மொழியாக வரும் போது வேற்றுமையில் நகரமாகிறது. சைரத்தின் முன் தரம் வரும்போது வகரம். நகர மாகிணரம் தகரமும் நகரமாகும் என்பது இடக்கணிதி. சைரம் நகர மாகியதும் தகரம் இயல்பாக நின்றதற்கு ஒரு உதாரணமும், தகரம் நகரமாகவதற்கு எட்டுதாரணங்களும் முத்தியகாசர் சாசனங்களிற் கிடைத்தன. பித்தியகாச சாசனங்களினை மொழியழக்கியே மாதிரம் காணப்படுகிறது. தகரம் நகரமாகவது ஒரிடத்தினும், தகரம் இயல்பாக நிற்பது மூன்று இடங்களினும் காணப்படுகின்றன. அவ் வழியினும் வகரம், வக்யினம் வரும்போது நகரமாக மாறுகிறது. வேற்றுமையினும். அவ்வழியினும் வகரம் வக்யினம் வரும்போது இயல்பாக நிற்கும் இடங்களும் பலவாகும்.

(வேலுப்பிள்ளை. ஆ. 1971 : 81 - 82)

15. "காவிவிழுத்த வடமொழிச் சங்கத்தாரோடு மாறுகொண்டு அவரி றுமாய்ப்பை அடக்கும் பொருட்டு அகத்தியர் தெடுதாட் பொதியமனை வித்தவம் புரிந்து கம்பிரமணிய கவாசி' வரத்தினாரத்தயிடுக்கியக்கண்டு செய்த சமய்க்குத்தாரணரத் தமையகிழ்ச் செய்தாரொழிற்பியிற் மானியம் வேறு சொல்வவும்வேண்டுமா? கணவக்கியான நூல்களுக்கு சாந்திரப்பிரிந்தியுஞ் சமய்க்குத்திற் றுற்பட்டதும் தேவிக்குத்த பன நூல்களும் அவற்றோடு பம்மல்கிர மொழிகுத்த தமிழிக வத்ததும் மெய்யே. அதனாந்தமிழ் பித்திய தென்நெய்வனம் போதும்

(காமொதரம் : 1971 : 3)

16. 'இனி உயர்தரக் கணிக் கழகங்களிற் கவியியிழும் மூறணயப் பார்த்தாந் நினைவளவு மருந்தகப் பெறுவதற்கு மனை மூலவதை யுற் கவப்பீக்கும் தொற்றமாவிகுக்கிறது. நினைத்த புணையுடைய னரமிருப்பினும், ஆய்வை மொழியிற் சொல்வன்மை ஆய்வைத் திற் கவியெழுதவும் தொடங்கினிட்டார்கள். கவி சிரோட்டராமிய ரவித்திரநாத்நாகர் தமது தாய்மொழியிற் கவியெழுதியமையினாற் றான

(விபுலானந்தர். 1963 : 88)

17. இந்த கவியானத்தைப்பற்றி ஒரு கவையதன் அவரை உறுத்திக் கொண்டிருக்கிறது. முருகப்பிண அம்வளவு வறுமன்ச தேகக்கட்ட மைத்தவன் அகவன். தோயாலியாகிப் படுக்ககவிற்படுத்தாக், அவன் பாட்டு சொக்கிக்கொடுத்து பொருள் தேடமுடியாது. வறுமையுற் றோரின் மண்கள் பெரும்பாலும் முன்பின் ஆசாய்வின்றியே நிகரும். அதாவது மணமக்களுக்குள் அன்பிடுத்தாற் போதும்.

(கணபதிப்பிள்ளை. க: 1954: 32)

18. மணல் மூத்த முள்ளிக்களில் ஆட்பாடும் கழங்குகளின் இன்னொரு விளைவாட்டாகும். இவ்விளைவாட்டிற் போன்ற சிறிய உருவங்கடையான கதவான மேலே எறித்து புறங்குகளில் ஏத்துவர். கழங்கு, பவறு, உழுத்து போன்றன ஒருவகைச் செய்யாகும். அதன் விளை இவ்விளைவாட்டிற் பயன்படும். இப்பொழுது இவ்விளைவாட்டு கழத்தின் ஊடக்குக் கிழக்குப்பகுதியிற் கொக்கால் என வழங்கும்.

(வித்தியானந்தன். உ. 1954: 137)

19. 'புவலர் திவகர்களாற் பரிசொதித்ததருளிய இத்தானைத் திருத்தவா ளப் பதிப்பித்தேனாதலில் இப்பதிப்பிற் காணப்படும் எழுத்துப் பிழை அவற்றைப் பின்பு அச்சிற் பதிப்பித்துப் பவர்க்கும்

(சாமிநாதையர். உ. மே: 3)

20. 'சித்தாமணிப் பதிப்பில் என் அறிவாண்மையால் சிறு பிழைகள் அவைத் தவண்டு, திருத்தக்கதெவர் மறுரைக்குச் சென்று கை வித்தவாள் களைக் கண்டவரென்று முதற் பதிப்பில் எழுதியிருக்கிறேன். இது தவறென்று பிறகு தெரியவந்தது. எழுதக்கூடாத சாத்திரவர்களை அவர் கண்டவரென்ற உண்மையைப் பிற்கால ஆராய்ச்சியால் அறிந்து கொண்டேன். இப்படியே நூற்பெயர்கள், புவலர் பெயர்கள் முதலிய பவவற்றில் பிழையான உருவங்களைச் சித்தாமணி முதற்பதிப்பிற் காணலாம். அவற்றை தானுடைய திருத்தக் கொண்டேன். இன்று இருக்கும் ஒருபாட்டில் தான்க்கண்டதும் புதிய பாடத்தால் பிழையாக தெர்வதும் உண்டு.

(சாமிநாதையர். உ. மே: 1950: 895)

21. இந்நூற்றாண்டின் முதற்பகுதியில் அவர் (உ. மே. சாமிநாதையர்) எழுதவ உரைப்பகுதிகள் அவர் அச்சிட்ட நூல்களுக்கு முடிவுரைகளைக் கவர்த்திருக்கின்றவர்களையும் உள்ளன. பிற்காலங்களில் எழுதியவை தம்முடைய வாழ்க்கை அனுபவங்களைச் சித்தரிக்கும் திவையுமருளி போன்ற நூல்களாகும். முற்பகுதியில் உரையாசிரியர்கள் கையாண்ட பவைய உரைநடைமையத் தழுவிப் பவ்யுதராளனார் படித்ததில் கடிவ தடையில எழுதியுள்ளார். அந்நடைமையப் பவல்களைய என உரைத்து கவர்த்தின் போக்கித்திவையக் பவயரம்களும் படித்து இவ் புறக்கடிவ ஓர் இவருவான தடையினைக் கையாண்டார். இவ் புதிய தடையின் ஆற்றலை அவர் (உ. மே. சாமிநாதையர்) தன்கு அறிந்தே பவறய உரைநடையினைக் கண்டார் என தாம் கொள்ளவேண்டி யிருக்கிறது.

(கெவ்வநாயகம். வி : 1960 : 221)

22. பாரசீகத் பாதிவியார் மேல்மை பொருத்திய கைவிதியை நாவலர் பாற் கண்டார். பாரசீகவியின் திதியைக் கண்டநாவலர் அவர் பெயரைக் கரும் பொதெக்காயம் பாரசீகவந்துரை என்பே கருவாராகள். பாரசீகவக் கையினைத் தமிழில் திருத்தித் தரும்படி கேட்டார். அதேசமயத் தில் திதியிற் பிறந்தது.....

(கணபதிப்பிள்ளை. வி. : 1979 : 10)

23. துயரவிசியலுக்குப் புத்த நேரம் தேரக்கத்தினால் தம் கருத்துக்களைவும் அவர் கருத்தாகக் கூறுவதாயினால்வே மனதும் நூல்களீடு நெடு சொல்லவும் அதுவினர் கணவாசியர். ஆயினும் நவீனகாலத்தின் தமிழில் வழங்கும் இவக்கியத்தினால்வு ஒற்று ஒழுதகம் பிற நாட்டுத் தினால்விர்
(கவயாசபடு க: 1973 : 125)
24. தன்நுடைய காதல் திருமுத்தகை வயத்தமாவை கவீத கொடுத்தே மாறவி வேவவவிடம் அறுப்புகொள். வேவவன் பாவியு நாட்டித் புத்த பிள்ளைத் தன்னீர்வேட்கவளம் கொள்ளக் கரை வேவ்வை அடைகொள். அப்போது நாட்டில் இவ்வெடுகு தகக் கவளம் அடவிடம் வயத்தமாவை வடிவில் வருகின்றது. நுள்வே அவர் மாறவிவிர் காதல் திருமுத்தகை மறுத்தமாவை நினைவுட் டுகொறு.
(மீனாட்சித்தொணர். தெ. வெ. : 1961 : 54)
25. திருமதம் நூற்றாவையும் தமிழில் மாறியொருக்கு அடுத்தபடி புத்த நேரது விளங்கும் கவிஞர் புரட்சிக் கவிஞர் வையப்பும் மாறிகொள். அவருடைய வெவர் கவை. கப்புரத்தினம். புறச்செயிலில் மாறியவர் அரவியல் காரணத்தால் ஒதுக்கியிருக்க காவக்திடு அவருடன் நேரம் கிப்பாடு அர்வையம் மாறாட்டமடும் பெற்று அதனால் மாறிக் தகவல் வற்று புனைவெவர்.....
(வரதரகவி. கு. 1973 : 3)
26. துறையாயவியில் கருதுகும் பின்பு தோன்றியவர்கள் இவர் கருத்துக் களால் வளர்த்து வெவ்வெறு கோட்பாடுகளைக் கூறுவராயினர். ஒன்று வெச்சிக் அடுத்தடுத்தும் தோன்றவது. மத்தொன்று கொற்களில் கொளுக்கோவியில் அவையது. இரண்டாவது வகையிலிருந்து வளர்த்தது கொழிவியல் பரம்புக் கோட்பாடு. எனவே ஒரு பல்பாட்டை அரிய வெவ்ருமாவியில் கொழிவியில் காணப்படுகின்ற
(முத்துச்சென்றகல் : 1984 : 33)
27. பழங்காலத்துத் தமிழ் மன்னர்களுக்குச் சில அடையாளங்கள் உண்டு. அந்த அடையாளங்களில் காவல் மரம் என்பதும் ஒன்று. ஒவ்வொரு குலத்துக்கும் ஒவ்வொரு காவல்மரம் உண்டு. ஆனால்சல வில் தவ விருட்சத்தைப் பாதுகாத்து வழிபடுவதுவேன அந்த மரக் கைய பெற்றீர் வளர்த்து வழிபடுவது மன்னர் கருக்கம். பழங்காலமு வெவர் செய்து வெற்றி கண்டால் பழங்காலமடும் மரகை எடுத்துக் கொள்வதும் காவல் மரத்தை ஆயிப்பதும் பழைய காலத்த மரபு.
(குத்தகாதல் இ. வர். 1983 : 6)
28. தாம் விடுமுறையில் இருத்தபோது இத்தியுத்தி நடத்தகால், இவர்க தேரீர் பாக்கவியல்வை. மற்றவொரு முறை சீதர் வயவாய் யிடல் அத்தவழியாக வெவ்வியல் செய்வதால் எங்களுக்குத் தகவல் வெடத் தது. கிடுகிடுவிலிருந்து பத்துப்புகைசென்று மானவர்கள் ரகியமாக வெவ்வெடுக்குப் புறப்பட்டுடும். வெவ்வியல் வெவ்வியல் தடுத்தவிடு வார்கள். ரகியமாகத் தகிவேக் கொம்பளிக்கூச் கொத்தமாவது. அதனால்தாம் வய்வளால் சர்தகரைச்
(அகிலம் : 1978 : 33)

29. சிவ பாடசாலைகள் (கிராம, நகரப்புறம்) கணத்தித்தொடுக்கப்பட்டு அங்குள்ள ஆரம்ப, மேல்வகுப்பு ஆசிரியர்களுடன் புனரீக்கிபற்றிய உரைமடலின்போது தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

30. பஸ்திரிப் புத்தகங்கள்

1. புதுமுறைத் தமிழ்சொழிப்பதிர்ச்சி

பண்டிதர் செ. நடராசா, (வகுப்பு 3-8)

2. தமிழ்சொழி அடிப்படைஅறிவும் பஸ்திரிகளும்

தமிழ்சொழி குணசுந்தரகவரிசை(வகுப்பு 3-8)

இன்றும் சில பஸ்திரிகள்

31. தொலைக்காட்சியில் 'யகரம்' பின்வருமாறு புனரீக்கி எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது.

'சுதயந்தகவை'

குபலாசினி செந்திரன் பின் அறிவிக்கப்பட்ட திசுழ்ச்சிநிர்ணயம் மேற்கண்டவாறு காணப்பட்டது. நாள் 16, 5, 1987.